

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 360 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 18 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΒΑΝΦΛΗΤ

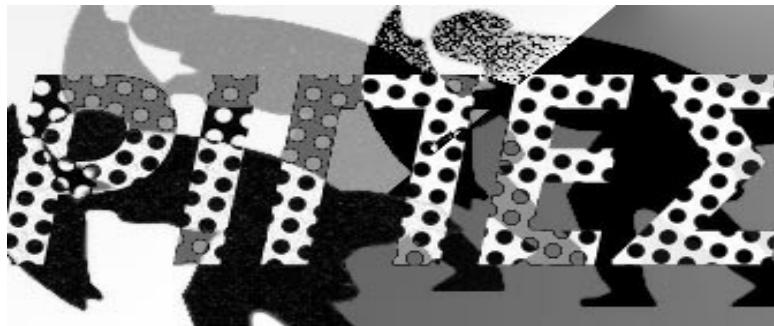
ΣΙΝΕ-ΕΝΕΣΗ

Δηλαδή παπουληάμα γίνεις αρχωντησχωρας
πτανατει δε θα ειναι κανενας πταναποσενα;

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

18/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρονλη 18/12/1924: Καθιέρωση 8ωρης εργασίας (48ωρη εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 18/12/1943: Γέννηση Keith Richards 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί τη θανατική ποινή 18/12/1917: Η αμερικανική γερουσία εγκρίνει την ποτοαπαγόρευση 18/12/1946: Γέννηση Steven Spielberg 19/12/1927: Ο Τρότσκι εξορίζεται στην Αλμα Ατα και την Πρίγκηπο 19/12/1986: Ο Ροβίνσωνας Κρούσος φεύγει από το νησί του έπειτα από 28 χρόνια 19/12/1923: Ο Γεώργιος Β' εγκαταλείπει την Ελλάδα - Ορκίζεται αντιβασιλιάς ο Παύλος Κουντουριώτης 19/12/1797: Συλλαμβάνεται από αυτοριακούς ο Ρήγας Φερραρίος και παραδίδεται στους τούρκους (εφτά μήνες πριν θανατωθεί) 19/12/1911: Γέννηση Νικηφόρου Βρεττάκου 19/12/1996: Θάνατος Μαρτσέλο Μαστρογιάννη 19/12/1915: Γέννηση Εντίθ Πιάρ 19/12/1830: Θάνατος Εμίλι Μπροντέ 19/12/1980: Πυρπολούνται τα πολυκαταστήματα «Μινίδ» και «Κατράντζος» (Αθήνα) 19/12/1978: Θάνατος Κώστα Πρετεντέρη 19/12/1946: Γέννηση Marian Faithful 20/12/1821: Ά' Εθνοσυνέλευση (Επίδαυρος) 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1922: Δημοιουργία της ΕΣΣΔ από 14 δημοκρατίες 20/12/1925: Ο Ιμπρ Σαούντ καταλαμβάνει την αραβική χερσόνησο και δίνει στην Αραβία το όνομα της οικογένειάς του (Σαούδικη) 20/12/1946: Γέννηση Patti Smith 20/12/1968: Θάνατος Τζον Στάινμπεκ 20/12/1972: Ο Χαρλαίος Φλωράκης εκλέγεται γραμματέας του ΚΚΕ 20/12/1845: Θάνατος Νεόφυτου Δούκα 21/12/1913: Πρώτο σταυρολέξι (Αρθουρ Βάιν-εφημερίδα Κόσμος Ν. Υόρκης) 21/12/1940: Γέννηση Frank Zappa 21/12/1975: Εκτέλεση Richard Wells από την 17N 21/12/1947: Γέννηση Paco De Lucia 21/12/1968: Πρώτη κονική δημόσια εμφάνιση των Crosby-Still-Nash 22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη 22/12/1989: Δολοφονία Chico Mentez (Αμαζόνιος) 22/12/1989: Θάνατος Σάμουελ Μπέκετ 22/12/2002: Θάνατος Τζο Στράμπερ (Clash) 22/12/1858: Γέννηση Τζιάκομο Πουστόνι 23/12/1912: Εγκαίνια φράγματος Ασουάν (Νείλος) 23/12/1943: Θάνατος Δημήτριου Γληνού 23/12/1968: Εκτόξευση «Απόλλων 8»- Οι αμερικανοί Μπόρμαν, Λόουελ και Αντερς γίνονται οι πρώτοι άνθρωποι που μπαίνουν σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη 23/12/1803: Η Δέσποια καίγεται στο Σούλι για να μην πέσει στα χέρια των Τούρκων 23/12/1920: Η Ιρλανδία χωρίζεται σε δύο τμήματα, με ξεχωριστά κοινοβούλια 23/12/1928: Ιδρυση Συμβουλίου της Επικρατείας 23/12/1947: Πρώτη προσωρινή δημοκρατική κυβέρνηση των ανταρτών 23/12/1999: Σύλληψη Αθραϊά Λεσπέρογλου μετά από 17 χρόνια αναζήτησή του 24/12: Παγκόσμια ημέρα αποχής από την κατανάλωση 24/12/1973: Θάνατος Πάμπλο Νερούντα 24/12/1906: Πρώτη εκπομπή στα μεσαία (Ρέτζιναλ Φέσεντεν) 24/12/1818: Δημοιουργία του τραγουδιού «Αγια νύχτα» (Μορ-Γκρούμπερ).

● Ουισκι και ξηροκάρπια παρήγγειλαν οι άνδρωποι του προέδρου κατά τις 7 το απόγευμα της Κυριακής, όταν πληροφορήθηκαν ότι στις 8 ο Καραμανλής θα ανακοίνων τον υποψήφιο για την προεδρία της Δημοκρατίας ●●● Τον δικό μας θα προτείνει, σκέφτηκαν ●●● Περίμενε να τελειώσει το συνέδριο μας, να εκλέξουμε νέο πρόεδρο και να τον προτείνει τώρα που είναι τέως πρόεδρος ●●● Πάντα ευγενής και τυπικός ως προς τους δεσμούς ο Καραμανλής, έλεγαν ο ένας στον άλλο ●●● Οι πληροφορίες ότι στις 8 και κάπι οι φιάλες με το ουισκι έσκασαν στους τοίχους των αποδυτηρίων του φαληρικού σταδίου ελέγχονται ως ανακριβείς ●●● Τις πλερέζες, όμως, τις είδαμε καθαρά στα μούτρα τους ●●● Ακούς εκεί, να αγνοήσει τον Νίκο και να ανασύρει από τη ναφδαλίνη τον Κάρολο ●●● Πού τον δυμήδηκε, ρε παιδί μου; ●●● Τσάμπα η αυτοκριτική, τσάμπα και το προσκύνημα στο Αγιο Ορος ●●● Του δώσαμε την πρωθυπουργία και

●●● Μια ζωή τις Φιλιππινέζες του πολιτικού συστήματος θα κάνουμε, γαμώ το κέρατό μου, γαμώ; ●●● Θα καδαρίζουμε το σαλόνι γλείφοντάς το (στην κυριολεξία) κι ύστερα θα βλέπουμε άλλους να στρογγυλούνται και ν' ανάβουν τις πουράκλες τους; ●●● Ιδιο σκηνικό και σ' ένα προσφάτως ανακανισθέν πολιτικό γραφείο στην Ακαδημίας ●●● Οι άνθρωποι ενός κοντού, χλεμπονιάρη, με μούτρο γεμάτο κρεατοελιές τέως πολιτικού έπιναν και βλαστήμαγαν ●●● Κλεισμένος σ' ένα πολύ γραφείο, στην Αναγνωστοπούλου, επιμελούνταν τα δοκίμια μιας έκ-

τώρα μας φτύνει ●●● Του το λέγαμε του δικού μας, να βάλει όρους, αλλά δεν μας άκουσε ●●● Να τα χάλια μας τώρα ●●● Την Κομισιόν μας την έφαγε ο Μπαρόσο, το ευρωϋπουργείο Εξωτερικών ο Σολάνα, ακόμα και την Ηρώδου Απτικού χάσαμε από τον απίθανο Κάρολο ●●● Ο κοντός χλεμπονιάρης με τις κρεατοελιές δεν ήταν εκεί ●●● Ποτέ δεν συναγελάζεται με τα γιουσουφάκια του, ειδικά κάτι τέτοιες στιγμές ●●● Κλεισμένος σ' ένα άλλο γραφείο, στην Αναγνωστοπούλου, επιμελούνταν τα δοκίμια μιας έκ-

◆ Αφού τελειώσαμε με την προεδρολογία και δεδομένου ότι η σκονδαλολογία πνέει τα λοίσθια, μετά το κάζο της Εξεταστικής για τα εξοπλιστικά, ανευρέθη άλλη -λογία για να περνάμε τον καιρό μας. Και το όνομα αυτής ανασχηματισμολογίας. Ποιοι υπουργοί θα φύγουν, ποιοι θα μετακινθούν, τι αλλογές θα γίνουν στους υφυπουργούς (κάθε κόμιμα εξουσίας έχει πολλούς στον υφυπουργικό πάγκο, που περιμένουν να τους δώσει ο προπονητής μια θέση στην ενδεκάδα για να δειξουν την αξία τους), πότε θα γίνει ανασχηματισμός, τί σκέφτεται ο Καραμανλής, τι του λένε οι συνεργάτες του, με ποιους συνομίλει κ.λπ. κ.λπ. Μπορεί εργαζόμενοι να πετιούνται στο δρόμο σαν χαρτάκια από τσήλες, μπορεί η ακρίβεια να καλπάζει, μπορεί η καθημερινότητα (αχ, αυτή η καθημερινότητα) να έχει γίνει αβίωτη, όμως τα ΜΜΕ δεν τα πποει τίποτα. Ανασχηματισμολογία και ξερό ψωμί. Μέχρι να γίνει και ο ανασχηματισμός, οπότε κάτι άλλο θα βρεθεί για να παραθυρολο-

γούν οι «επώνυμοι» και να αρθρογραφούν οι πολιτικοί αναλυτές.

◆ «Στενά δικομματική» βρίσκεται την επιλογή Παπούλια ο φρέσκος (σαν τα ραπτανάκια) πρόεδρος του ΣΥΝ Α. Αλαβάνος. Σωστά, διότι αν είχε επιλεγεί ο Κωνσταντόπουλος η λύση θα ήταν ευρεία τρικομματική. Θα είχε, βρε παιδί μου, άλλη γεύση το «αγγούρι». Μωρέ καλά λένε πως η θεμολογεία δεν απέχει και πολύ από τη μαλακία.

◆ Μένεια κατά του Γ. Ζορμπά πέννει ο Ακης που στήθηκε με βηματισμό που θα τον ζήλευε έφηβος. Εντάξει, καταλάβαμε, Ακη. Είπες να κάνεις μια μήνυση κατά Ζορμπά, για να γίνει κάποιο τζέρτζελο, όχι όμως και να χαλάσεις το συναινετικό κλίμα των ημερών.

◆ Ανακουφισμένος ο Γιωργάκης με τη λήξη της προεδρολογίας και το τέλος του εφιάλτη των εκλογών, τράβηξε μια ακόμα (τρίτη στη σειρά) ξεγυρισμένη αναβολή του

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

και όταν παρεπιδημών συντάκτης της «Κι τον ρώτησε αν θεωρεί πολιτικά υπεύθυνο τον πρωθυπουργό για τα όσα ο ίδιος καταμαρτυρά στον Γ. Ζορμπά, γύρισε, κοίταξε με το γνωστό αγέρωχο ύφος του ωραίου Μπρούμελ και απομαρκύνθηκε με βηματισμό που θα τον ζήλευε έφηβος. Εντάξει, καταλάβαμε, Ακη. Είπες να κάνεις μια μήνυση κατά Ζορμπά, για να γίνει κάποιο τζέρτζελο, όχι όμως και να χαλάσεις το συναινετικό κλίμα των ημερών.

◆ Ενα κλικ απέχει το να θεωρείσαι σοβαρός από το να γίνεσαι ρόμπτα. Πρέπει να το καταλάβει τώρα ο υπουργός Υγείας Ν. Κακλαμάνης, που πρώτα έκανε θόρυβο με

Καταρχήν, το πιο σημαντικό είναι να μετακινηθούμε εμείς έξω από την Κουμουνδούρου. Ο ίδιος ο απελθών πρόεδρος, ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, έχει δώσει ένα πολύ καλό παράδειγμα εξωστρέφειας. Αλέκος Αλαβάνος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Είναι στα αλήθεια οι μετανάστες οι «νούμερο ένα» κακοποιοί στη χώρα; «Οχι» λένε οι σταπιστικές και οι εγκληματολογικές προσεγγίσεις. Οπως προκύπτει από τα επιστημονικά της ελληνικής αστυνομίας τα σκήπτρα της εγκληματικότητας κατείχαν και εξακολουθούν να κατέχουν οι ημεδαποί.

BHMA

Οι ΗΠΑ προειδοποιούν τη Γερμανία πως υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να επιδεινωθούν οι διπλωματικές σχέσεις των δύο χωρών στην περίπτωση που η προσφυ-

να ξεπεράσουμε το φευτοδίλλημα μεταξύ ιδιωτικοποίησης ή κρατικοποίησης. Και βεβαίως δεν πρέπει να το φοβηθούμε, να προσκύνουμε και ιδιωτικό κεφάλαιο στο χώρο της Παιδείας όπως και στον Πολιτισμό.

Γ. Παπανδρέου

Για πλημμεληματικές πράξεις, που όμως στοιχίσαν τη ζωή 82 επιβατών και μελών του πληρώματος του επιβατικού οχηματαγωγού πλοίου «Εξπρές Σαμίνα», το οποίο το Σεπτέμβριο του 2000 βυθίστηκε έξω από το λιμάνι της Πάρου, θα δικαστούν τελικά οι 7 από τους 9 κατηγορούμενους για

το τρομικό ναυάγιο, ανάμεσά τους και οι εκπρόσωποι της πλοιοκτητρίας εταιρίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Σε κλοιο ακριβείας βρίσκονται οι καταναλωτές από τα απανωτά κύματα των ανατιμήσεων που πλήγουν τα εισοδηματά τους. Ενας νέος γύρος ανατιμήσεων βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη σ

Στον αστερισμό της συναίνεσης

Προεδρολογικά και άλλα παραμύθια

Ηαβεμος ραραμ. Η φράση ακούστηκε περιπτωτικά από τα χειλή διευθυντή μεγάλης καθημερινής εφημερίδας «πράσινης» απόχρωσης, λίγο μετά το διάγγελμα Κα-

■ Καραμανής-Πούτιν Περισσότερα τα «νιετ»

ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ορυμαγόδο που ξέσπασε με την επιλογή του Παπούλια χάθηκαν οι ειδήσεις από την επίσκεψη Καραμανή στη Μόσχα και τις συνομιλίες με τον Πούτιν, που δεν ήταν καθόλου ασήμαντες.

Επιώθηκε από κάποιες πλευρές ότι ο Καραμανής πήγε στη Μόσχα σε μια προσπάθεια να αντιρροπήσει τις πιέσεις που δέχεται τελευταία από τους Αμερικάνους στα ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν συνάγεται από πουθενά. Ούτε από τις προτάσεις που εκδίδει η ελληνική πλευρά, ούτε από τις δηλώσεις που έγιναν και τις συμφωνίες που υπογράφηκαν. Γιατί, βέβαια, δεν έχουν κανένα πρακτικό αντίκρισμα οι φιλοφρονήσεις του Πούτιν, πέραν της βοήθειας που προσφέρουν για την οικοδόμηση ενός καλύτερου διεθνούς προφίλ του Καραμανή, τομέα στον οποίο εμφανώς υστερεί, καθώς είναι πολύ φρέσκος στη διεθνή κονίστρα. Ούτε η αναφορά του Πούτιν στο Κυπριακό, που πρέπει να λυθεί υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, προσφέρει τίποτα. Αυτή είναι η πάγια ρωσική θέση, εκφρασμένη εδώ και πολλά χρόνια, η οποία όμως ουδέποτε συνοδεύτηκε από κάποια ρωσική πρωτοβουλία. Η πρωτοβουλία αφήνεται πάντοτε στους Αμερικάνους και τους Αγγλους. Ούτε έχει καμιά δυνατότητα ο Πούτιν, ακόμα και να ήθελε, να επηρεάσει τις εξελίξεις στο εσωτερικό της ΕΕ υπέρ των ελληνοκυπριακών και ελληνικών θέσεων και σε βάρος των τουρκικών. Εξάλλου, η αναφορά του στο σχέδιο Ανάν μάλλον την τουρκοκυπριακή πλευρά βολεύει, η οποία αποδέχτηκε το σχέδιο στο δημοψήφισμα.

Αν ο Καραμανής επεδίωκε να αντιρροπήσει την αμερικανική πίεση, πραγματοποιώντας μια προσέγγιση με τη Ρωσία, αυτό θα αποτυπωνόταν σε κάποιες συμφωνίες. Το μόνο που υπογράφηκε στη Μόσχα, όμως, είναι μια συμφωνία-ευχολόγιο για «προμήθειες οπλικών συστημάτων τα οποία ικανοποιούν συναφείς ανάγκες και θα ανταποκρίνονται σε προδιαγραφές που θα εξυπηρετούν με τον καλύτερο τρόπο την αμυντική ικανότητα και τελειοποίηση συστήματος παροχής συνδρομής για την αξιοποίηση των συστημάτων και την εκπαίδευση προσωπικού». Για να υλοποιηθεί αυτή η συμφωνία θα πρέπει να συμφωνήσουν σ' ένα μεζονέτα ζήτημα που αφορά τα αντισταθμιστικά οφέλη, το οποίο είναι ακόμα σε εκκρεμότητα από την αγορά των περιβόλητων TOR-M1: κρατική εγγύηση, στην οποία είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση Σημίτη ή τραπεζική εγγύηση, που ζητά η ΝΔ, έχοντας παγιδευτεί σ' αυτή τη θέση με την ιστορία της Εξεταστικής Επιτροπής; Ο Πούτιν ξεκαθάρισε στον Καραμανή, ότι η Ρωσία «δουλεύει» με κρατική εγγύηση, ο Καραμανής δεν μπορούσε να συμφωνήσει και η διαφωνία παραπέμφθηκε σε ειδικούς, μπας και βρεθεί καμιά ενδιάμεση λύση.

Κατόπιν τούτων, η ρωσική πλευρά δεν έδειξε καμιά διάθεση να κάνει την παραμικρή παραχώρηση στο θέμα της κατασκευής του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, για τον οποίο κόπτεται η ελληνική πλευρά. Το διακυβερνητικό μνημόνιο έχει μονογραφηθεί από εκπροσώπους των τριών κυβερνήσεων (Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρωσία), όμως η υπογραφή του που είχε προγραμματιστεί για τις 5 Δεκέμβρη δεν έγινε, γιατί ο υπουργός Ενέργειας της Ρωσίας δήλωσε κώλυμα. Ο Καραμανής δήλωσε ότι το μνημόνιο «πρέπει να υπογραφεί το συντομότερο δυνατό, ώστε να προχωρήσει η ενεργοποίηση του κατασκευαστικού, οικονομικού και εμπορικού σκελους του σχεδίου» (συμφέροντα έχουν οι όμιλοι Λάτση και Κοπελούζου), όμως από τη ρωσική πλευρά υπήρξε μια παγερή σιωπή. Ο Πούτιν θελει να πάρει για να δώσει. Εποι, ο αντικειμενικός σκοπός της επίσκεψης Καραμανή, που ήταν να προχωρήσει το σχέδιο κατασκευής του αγωγού, στέφθηκε με αποτυχία.

ραμανλή για την επιλογή του Παπούλια ως δους προέδρου της μεταπολιτευτικής Ελληνικής Δημοκρατίας, θα ταίριαζε, όμως, περισσότερο στα χειλή του προέδρου του ΣΕΒ

ή του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Γιατί είναι η κεφαλαιοκρατία όλων των κλάδων αυτή που επέβαλε τελικά τους όρους του παγκοσμίου και υποχρέωσε τα ηγετικά κονκλάβια των δυο εταίρων του δικομιστισμού να κάνουν τις μικροκινήσεις τους.

Καπνό αναθρώσκοντα από τις καμινάδες του μεγάρου Μαξίμου ουδείς από τους αδημονούντες προεδρολόγους των τελευταίων μηνών πρόλαβε να δει. Ο Καραμανής δεν είχε ανάγκη να χρησιμοποιήσει κάποιο παραδοσιακό τυπικό. Σε συνεργασία με τους στενούς συνεργάτες του επεξεργάστηκε μια τακτική βασισμένη στις αρχές του σύγχρονου πολιτικού μάρκετινγκ: αιφνιδιασμός και ως προς το χρόνο αναγγελίας και ως προς το πρόσωπο, ώστε να φανεί μόνος αυτός ως ο κυρίαρχος του παγκοσμίου.

Η εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας, βέβαια, είναι μια υπόθεση καθαρά εθιμοτυπική. Ο Καραμανής ο πρεσβύτερος, όταν αποφάσισε να μεταπρήσει ο ίδιος στην προεδρία, αφήνοντας τους επιγόνους του να δεχτούν τη χλαπάτα μιας ταπεινωτικής ήττας, φρόντισε να φτιάξει εναν προεδρικό θεσμό με υπερέξουσίες. Ενα θεσμό ταριαστό στη μεγαλομανία και τον καισαρισμό του. Μπορεί να μην άσκησε ποτέ αυτές τις εξουσίες, τις επέσεις όμως πάντοτε ως απειλή, όπως ο ίδιος έχει πει στους βιογράφους του. Ο Α. Παπανδρέου φρόντισε να ψαλιδίσει αυτές τις προεδρικές εξουσίες, δημιουργώντας ένα σύστημα καθαρά πρωθυπουργικού εντρικό, με έναν πρόεδρο διακομιστικό. Εδώ που τα λέμε, πρόεδρος της Δημοκρατίας με εξουσίες και ταυτόχρονα εκλεγμένος από ένα στενό εκλεκτορικό σώμα (Βουλή) και όχι με λαϊκή εκλογή, δεν είναι και τόσο σόι κατάσταση για μια κοινοβουλευτική δημοκρατία που σέβεται τον εαυτό της και τους αντιπροσωπευτικούς τύπους. Ο πρωθυπουργός τουλάχιστον εκλέγεται όμεσα (ως αρχηγός του κόμματος της πλειοψηφίας) και υπόκειται σε διαρκή κοινοβουλευτικό έλεγχο (λέμε τώρα). Αρα, το πρωθυπουργικό σύστημα είναι πιο κοντά στο μοντέλο της προεδρευόμενης (και όχι προεδρικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας).

Μετά τον Καραμανή τον πρεσβύτερο, λοιπόν, ο θεμός έχασε κάθε εξουσιαστική αίγλη και κατήντησε καταφύγιο

για απόμαχους (ή αποτυχημένους) της αστικής πολιτικής. Τους εκτός πολιτικής παράγοντες δεν τους θέλουν πλέον, μετά το κάζο που έπιασαν με τον Κύριο (το Κεφαλαίο, σύντροφε διορθωτή) Σαρτζέτακη, που δεν μαζεύστων με τίποτα.

Εμειν, όμως, κάπι αλλο από την πολιαρχική σύλληψη. Οι 180 απαραίτητοι ψήφοι για την εκλογή του προέδρου στην τρίτη ψηφοφορία. Ετσι και δεν συγκεντρωθούν αυτές, πάμε για εκλογές, μετά τις οποίες αρκούν και οι 150 ψήφοι. Τέτοια εμπλοκή για να εκλεγεί απόλλησαν ένας άνθρωπος που θα παρακολουθεί τις παρελάσεις, θα σταυροκοπείται στις δοξολογίες και θα υποδέχεται ξενούς ηγέτες χωρίς να έχει τη δυνατότητα να διεξάγει συνομιλίες ουσίας; Αυτό κι αν είναι αντίφαση.

Ας μην κοροϊδευόμαστε. Οι ρυθμίσεις αυτές για την προεδρική εκλογή δεν έμειναν στο Σύνταγμα και μετά την τελευταία αναθεώρηση για να προσδιδούν κύρος σ' ένα θεσμό που όλοι των έχουν χειμένο, αλλά για να έχουν τα κόμματα μια δυνατότητα να προκαλέσουν πρώτες εκλογές. Οποιο πάντοις μετρά τα κόμματα, είναι στην κυβέρνηση είτε στην αντιπολίτευση, δεδομένου ότι τους 180 βουλευτές μόνο του δεν τους πάνει κανένα από τα δύο.

Με βάση όλα όσα εκτέθηκαν παραπάνω, αις δούμε πτώση φτάσαμε στην επιλογή Παπούλια.

Το βέβαιο είναι πως ο Καραμανής είχε την πρωτοβουλία των κινήσεων στα χέρια του, χωρίς ούτε μια στηγμή να φοβάται τον Γιωργάκη. Εκείνοι που λένε ότι και τον κηπουρό της βίλας του στη Ραφήνα να πρότεινε, ο Γιωργάκης θα τον ψήφιζε, δεν βρίσκονται μακριά από την αλήθεια. Ο Γιωργάκης δεν ήθελε μια τρίτη εκλογική ήττα σ' ένα χρόνο, γιατί αυτή ενδεχομένως να του στοίχιζε ακόμα και την αρχηγία. Βέβαια, αν ο Καραμανής πρότεινε για πρόεδρο ας πούμε τον Μητσοτάκη, θα ήταν αναγκασμένος να τον καταψηφίσει. Και σ' αυτή την περίπτωση, όμως, ο Γιωργάκης θα τον ψήφιζε, δεν βρίσκονται μακριά από την αλήθεια. Ο Γιωργάκης δεν ήθελε μια τρίτη εκλογική ήττα σ' ένα χρόνο, γιατί αυτή ενδεχομένως να του στοίχιζε ακόμα και την αρχηγία.

Τίθα κέρδιζε ο Καραμανής αν πρότεινε και επέβαλε έναν μετριοπαθή δεξιό; Απολύτως τίποτα, πέρα από μια μικροταπείνωση του Γιωργάκη και του ΠΑΣΟΚ, η οποία μάλιστα δεν θα είχε κανέναν ιδιαίτερο κοινωνικό αντίτυπο. Το πολύ να χαίρονται οι Τρόγκας με τον Ρίζο και μερικοί αικόμια παραδοσιακοί δεξιοί, που δεν μπορούν να καταλάβουν ότι μόνο με τη λεγόμενη «στρατηγική του μεσαίου χώρου» μπορεί η ΝΔ να σπάσει το φράγμα στ' αριστερά της και να δημιουργήσει λίγο-πολύ σταθερές αποικίες στη μεγάλη δεξαμενή την οποία παρα-

■ Αρνούνται να συνεργαστούν

Σε πλήρη απομόνωση ζουν τα αμερικάνικα στρατεύματα στο Ραμάντι (τη σουνιτική πόλη των 400.000 κατοίκων, 100 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης), όπως μας πληροφορεί το πρακτορείο Middle East Online, που εδρεύει στο Λονδίνο. Στην ανταπόκριση ενός μάλλον Γάλλου δημοσιογράφου ονόματι Pierre Celerier, την περασμένη Δευτέρα 13/12, αναφέρεται:

«Το αμερικάνικό τόγμα που βρίσκεται στο δυτικό οχυρό της ιρανικής ανταρσίας, το Ραμάντι, ζει σε πλήρη απομόνωση εξαιτίας της ανασφάλειας που επικρατεί στην πόλη και της άρνησης του ντόπιου πληθυσμού να συνεργαστεί». Σύμφωνα με το δημοσιογράφο που επικαλείται τη μαρτυρία ενός Αμερικάνου αντισυνταγματάρχη, απ' την έναρξη των επιχειρήσεων στη Φαλούτζα δε βρέθηκε ούτε ένας τοπικός ηγέτης να μεσολαβήσει για την ανάπτυξη «σχέσεων» μεταξύ των αμερικάνικων στρατευμάτων και του ντόπιου πληθυσμού, «για τον απλούστατο λόγο ότι όλοι φοβούνται για τη ζωή τους καθώς αν αποχωρήσουν τα αμερικάνικα στρατεύματα οι στασιαστές θα τους σκοτώσουν». «Οι χρησιμοποιούμε έρχεται απ' έξω και καίμε όλα τα σκουπίδια μας», δήλωσε ο αντισυνταγματάρχης, συμπληρώνοντας ότι ακόμα και το πόσιμο νερό έρχεται απ' τη... Σαουδική Αραβία(!) και ο ηλεκτρισμός από γεννήτριες.

Τα αμερικάνικα στρατεύματα γίνονται καθημερινός στόχος των ανταρτών και όταν βγαίνουν απ' το στρατόπεδό τους δέχονται επιθέσεις με όλμους. Οι Αμερικάνοι στρατιώτες μαθαίνουν ότι μαθαίνουν μόνο από τις καθημερινές εφόδους που κάνουν σε σπίτια, ενώ ακόμα και οι μεταφραστές που δουλεύουν για τους κατακτητές έρχονται από άλλες περιοχές του Ιράκ και κυκλοφορούν με καλυμμένα τα πρόσωπά τους! Για να μη μιλήσουμε για την τοπική αστυνομία. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, οι μπάτσοι «προτιμούν να παραιτηθούν μαζικά παρά να εφαρμόσουν το στρατιωτικό νόμο που επιβλήθηκε απ' τον προσωρινό πρωθυπουργό Ιγιάντ Αλάουι πριν από την αμερικάνικη επίθεση στη Φαλούτζα».

Σ' αυτό το απόλυτα εχθρικό κλίμα οι Αμερικάνοι πιστεύουν ότι σε ένα μήνα θα κάνουν εκλογές και θα φέρουν τη σταθερότητα και την «ασφάλεια! Εχουν όμως και άλλη επιλογή;

Η Φαλούτζα συνεχίζει να αντιστέκεται

Νέος γύρος σφοδρών συγκρούσεων μεταξύ ανταρτών και αμερικάνων πεζοναυτών ξεκίνησε στη Φαλούτζα ύστερα από μια σύντομη περιόδο σχετικής ηρεμίας, γεγονός που ανάγκασε κάποια μεγάλα ειδησεογραφικά πρακτορεία για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό να κάνουν μια σύντομη αναφορά στο γεγονός.

Ομως ουσιαστικά η μόνη πηγή πληροφόρησης για τις εξελίξεις στη Φαλούτζα είναι κάποια αραβικά και ισλαμικά πρακτορεία (Mafkarat al - Islam, Al - Basrah, Free Arab Voice) που έχουν ανταποκριτές μέσα στην πόλη ή άμεση ενημέρωση από τους μαχητές της αντίστασης.

Σύμφωνα λοιπόν με τα ρεπορτάρια των πρακτορείων αυτών, ο νέος γύρος συγκρούσεων ξεκίνησε το απόγευμα του περασμένου Σαββάτου και συνεχίζονταν μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γροφμές. Οι γειτονιές al - Askari, al - Jawlan, al - Wahdah στην κεντρική Φαλούτζα και η βιομηχανική ζώνη της πόλης μετατράπηκαν σε πεδία σφοδρών μαχών. Ο αμερικάνικος στρατός αναγκάστηκε να υποχωρήσει, οι περιοχές

αυτές πέρασαν υπό τον έλεγχο των ανταρτών και ακολούθησε σφοδρός βομβαρδισμός από την αμερικανική αεροπορία. Ομως οι αντάρτες είχαν ήδη αποσύρθει απ' αυτές. Την τακτική αυτή εξήγησε ένας από τους διοικητές των δυνάμεων της αντίστασης, ο Αμπού Νάντα: «Η στρατηγική μας βασίζεται στο να στείλουμε το μήνυμα στα στρατεύματα κατοχής ότι όταν εμείς θέλουμε θα σας επιπλέεθα και θα σας σκοτώνουμε και όταν εμείς θέλουμε

με θα αποσυρόμαστε από τις θέσεις που έχουμε μετακινηθεί. Μ' αυτό τον τρόπο θα καταστρέψουμε το ηθικό των στρατευμάτων κατοχής και θα τους κάνουμε να χάσουν την αυτοπεποίθησή τους».

Επίσης στα πλαίσια της τακτικής αυτής οι αντάρτες προσποιούνται ότι αποσύρονται από μια περιοχή για να τραβήξουν τους αμερικάνους στρατιώτες μέσα σ' αυτήν και να τους ρίξουν στην παγίδα που έχουν στήσει. Αυτό έκαναν την

περασμένη Δευτέρα στη γειτονιά al - Askari. Οι αντάρτες αποσύρθηκαν αφού είχαν παραδεύσει με εκρηκτικά ένα κτίριο, στο οποίο είχαν αφήσει μερικά όπλα. Οι αμερικάνοι στρατιώτες μπήκαν στη γειτονιά και ξεκίνησαν τις έρευνες και καθώς περιεργάζονταν ικανοποιημένοι τον οπλισμό που ανακάλυψαν στο παγίδευμένο κτίριο, οι αντάρτες το ανατίναξαν, η ορφή κατέρρευσε και το κτίριο τυλίχτηκε στις φλόγες. Μέσα στο κτίριο βρίσκονταν 40 πεζοναύτες και ένας ανώτερος αξιωματικός. Στόχος της τακτικής αυτής είναι να εξουδετερώσουν την αεροπορική υπεροχή του κατακτητή και να του προκαλέσουν όσο γίνεται μεγαλύτερες απώλειες τραβώντας τον σε ευνοϊκό για αυτούς έδαφος.

Οι υπερασπιστές της Φαλούτζα χτύπησαν επίσης με περισσότερες από εφτά ρουκέτες την περιοχή Δευτέρα το τζαμί Hadrah al - Muhammadiyah, το μεγαλύτερο τζαμί της πόλης, που το είχαν καταλάβει οι Αμερικάνοι και το χρησιμοποιούσαν ως κέντρο των επιχειρήσεων τους μέσα στην πόλη. Το κτίριο ισοπεδώθηκε και οι μπουλντό

ζες του αμερικάνικου στρατού χρειάστηκαν αρκετές ώρες για να καθαρίζουν την περιοχή από τα ερείπια, από τα οποία ανασύρθηκαν 20 νεκροί και δεκάδες τραυματισμένοι στρατιώτες.

Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα πρακτορεία, ο απολογισμός των συγκρούσεων των τελευταίων ημερών στη Φαλούτζα είναι 350 νεκροί αμερικάνοι στρατιώτες και 82 μαχητές της αντίστασης. Έχουν επίσης συλληφθεί και κρατούνται αιχμάλωτοι από τους αντάρτες 47 αμερικάνοι στρατιώτες και 243 ιρακινοί εθνοφρουροί.

Φυσικά όλες αυτές οι πληροφορίες δεν μπορούν να διασταυρωθούν από άλλες πηγές. Ωστόσο, ο νέος γύρος των συγκρούσεων στη Φαλούτζα επιβεβαιώνει σχετικά ρεπορτάρια προαναφερόμενων πρακτορείων, που μετέφεραν πάντα μια εντελώς διαφορετική εικόνα από εκείνη που ήθελαν και μετάφεραν οι Αμερικάνοι, την εικόνα ότι η αντίσταση στη Φαλούτζα δε σταμάτησε ποτέ και ότι οι αντάρτες εξακολουθούν να ελέγχουν μεγάλο μέρος της πόλης.

υποπιθέμενο «τέλος» των επιχειρήσεων) οι Αμερικάνοι συνεχίζουν να καταδιώκουν «πυρήνες αντίστασης», όπως επιβεβαιώθηκε κι απ' τα πιο επίσημα χελιδή (το στρατηγό Μόργιερς την περιοχή Δευτέρα το τζαμί Hadrah al - Muhammadiyah, τότε για ποια αποτελεσματικότητα μπορούν να καμφάρωνται γεράκια του Πενταγώνου;

Όταν στο Ραμάντι τα αμερικάνικα στρατεύματα ζουν σε πλήρη απομόνωση απ' τον πληθυσμό, ανίκανα να βρουν έστω κι έναν ρουφιάνο για να κάνουν τη δουλειά τους, τότε για ποια αποτελεσματικότητα μπορούν να καμφάρωνται γεράκια του Πενταγώνου;

Όταν ακόμα και στο Κίρκού (στον κουρδικό βορρά) αντάρτες εκτελούν το Σοββίστο τρεις ανώτατους Ιρακινούς αξιωματικούς (σύμφωνα με το Ρόιτερς, 11/12) επιθέσεις ενάντια στις αμερικανικές δυνάμεις και τους Ιρακινούς συνεργάτες τους, και στην επίσημη βορινή Μοσούλη οι επανειλημμένες επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα (τέσσερις μέσα σε λίγες μέρες) κάνουν τον Αμερικάνο στρατηγό Κάρτερ Χαμ να δηλώνει την Τετάρτη ότι «η Μοσούλη ουσιαστικά έχει μείνει χωρίς αστυνομική δύναμη σε λειτουργία» (Al Jazerra 15/12), τότε που στο διάστημα έχουν τον έλεγχο οι κατακτητές.

Όταν σχεδόν κάθε μετακίνηση Ιρακινών μπάτσων απο-

Εξι ερωτήματα και μια απάντηση

Οταν μέσα σε 24 ώρες, λίγα μέτρα έξω απ' την επονομαζόμενη «πράσινη ζώνη», όπου βρίσκεται το κεντρικό αρχηγείο των Αμερικάνων στη Βαγδάτη, πραγματοποιούνται δύο επιθέσεις αυτοκτονίας, η μία τη Δευτέρα, στην είσοδο που χρησιμοποιείται από εργολάβους, με 7 νεκρούς και 19 τραυματίες, και η δεύτερη την Τρίτη, λίγα μέτρα μακρύτερα, έξω από έναν επιθέσιο αυτοκτονίας, η μία τη Δευτέρα, στην επονομαζόμενη «θεραπεία της ζώνης», με 12 τραυματίες, τότε ποιος μπορεί να πιστέψει στα σοβαρά ότι οι Αμερικάνοι έχουν τον έλεγχο στην πόλη; Κανένας αποτελεσματικός στρατιώτης δεν θέλει να καταδιώκεται από την αντίσταση για την επιθέση της ζώνης, οι αντάρτες της αντίστασης δεν θέλουν να αποτελεσματικούς στρατιώτες να καταδιώκονται από την αντίσταση για την επιθέση της πόλης, οι αντάρτες της αντίστασης δεν θέλουν να αποτελεσματικούς στρατιώτες να καταδιώκονται από την αντίσταση για την επιθέση της πόλης, οι αντάρτες της αντίστασης δεν θέλουν να αποτελεσματικούς στρατιώτες να καταδιώκονται από την αντίσταση για την επιθέση της πόλης, οι αντάρτες της αντίστασης δεν θέλουν να αποτελεσματικούς στρατιώτες να καταδιώκονται από την αντίσταση για την επιθέση της πόλης, οι αντάρτες της αντίστασης δεν θέλουν να αποτελεσματικούς στρατιώτες να καταδιώκ

Η Ιντιφάντα ή θα είναι ένοπλη ή δεν θα υπάρξει

Ηγια πρώτη φορά επίσημη αντίσταση, στην οποία προχώρησε ο νέος πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής και υπουργός της Φωτάχ, Αμπαύ Αμπάς, στην αραβική εφημερίδα «Ασάρκ Άλ Λουσάτ» την περασμένη Τρίτη, δύο μόλις μέρες μετά από την απόσυρση της υποψηφιότητας του κυριότερου αντιπάλου του στις παλαιστινιακές εκλογές (του φυλακισμένου ηγέτη της Φωτάχ Μαρουάν Μπαργκούτι), διαφημίστηκε δεόντως από τα διεθνή ΜΜΕ. Ομως αυτή η δήλωση δεν υποδηλώνει τίποτα περισσότερο από τη θέληση της ηγετικής κλίκας της Φωτάχ να ξαναρχίσει το ολοβερίστ με τους Σιωνιστές και τους Αμερικάνους για την επανένορξη των "ειρηνευτικών" συνομιλιών με στόχο την ανακήρυξη ενός κουτσουρεμένου Παλαιστινιακού «κράτους», στο πλαίσιο των παλαιότερων αμερικανόπνευστων συμφωνιών.

Στην πράξη η κίνηση Αμπάς δεν βρήκε καμία ανταπόκριση από τις ένοπλες ομάδες της Ιντιφάντα (ακόμα κι απ' το ένοπλο της Φωτάχ, της Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσά, που στηρίζουν τον Μπαργκούτι), που συνεχίζουν κανονικά τη δράση τους. Ούτε και απ' τον ίδιο τον Μπαργκούτι που απ' ότι φαίνεται προσπαθεί να αποφύγει τη διάσπαση της Φωτάχ, γ' αυτό και απέσυρε τελικά την υποψηφιότητα Αμπάς, ταυτόχρονα έκανε σκληρή κριτική στην ηγεσία της Φωτάχ υποβάλλοντας ορισμένα αιτή-

που απέστειλε ο Μπαργκούτι απ' τις ισραηλινές φυλακές, το οποίο παρουσιάστηκε απ' τους συντρόφους του σε συνέντευξη τύπου στο γραφείο του στη Ραμάλα την περασμένη Κυριακή το βράδυ. Δυστυχώς δεν κατορθώσαμε να βρούμε ολόκληρο το κείμενο από κανένα πρακτορείο (ούτε αραβικό).

Οι περισσότερες λεπτομέρειες αυτού του γράμματος δημοιεύτηκαν από μια βρετανική εφημερίδα, τον Independent (13/12), σύμφωνα με την οποία αν και ο Μπαργκούτι υποστήριξε την υποψηφιότητα Αμπάς, ταυτόχρονα έκανε σκληρή κριτική στην ηγεσία της Φωτάχ υποβάλλοντας ορισμένα αιτή-

που απέστειλε ο Μπαργκούτι απ' τις ισραηλινές φυλακές, το οποίο παρουσιάστηκε απ' τους συντρόφους του σε συνέντευξη τύπου στο γραφείο του στη Ραμάλα την περασμένη Κυριακή το βράδυ. Δυστυχώς δεν κατορθώσαμε να βρούμε ολόκληρο το κείμενο από κανένα πρακτορείο (ούτε αραβικό).

Οι περισσότερες λεπτομέρειες αυτού του γράμματος δημοιεύτηκαν από μια βρετανική εφημερίδα, τον Independent (13/12), σύμφωνα με την οποία αν και ο Μπαργκούτι υποστήριξε την υποψηφιότητα Αμπάς, ταυτόχρονα έκανε σκληρή κριτική στην ηγεσία της Φωτάχ υποβάλλοντας ορισμένα αιτή-

ματα στον Αμπάς, μεταξύ των οποίων να μη γίνει καμία συμφωνία αν δεν απελευθερωθούν όλοι οι 10.000 Παλαιστίνιοι κρατούμενοι και απορρίπτοντας κάθε ιδέα για αιφοπλισμό των αντάρτικων ομάδων. Ο σύντροφος του Μπαργκούτι, Αχμέντ Γκανέμ, που διάβασε το γράμμα, είπε ότι ο Μπαργκούτι ήθελε να επιστήσει την προσοχή ότι «αυτές οι εκλογές γίνονται υπό κατοχή και όχι σε κανονικές συνθήκες», προσθέτοντας ότι «θέλει να εκθέσει την απάτη της ιδέας ότι αυτές οι εκλογές γίνονται σ' ένα κυρίαρχο κράτος».

Εντωμεταξύ, οι συγκρούσεις συνεχίζονται στα παλαιστινια-

κά εδάφη. Την περασμένη Κυριακή, η Χαμάς, σε συνεργασία με μία νέα οργάνωση ονόματι «Γεράκια της Φωτάχ», πραγματοποίησε συντονισμένη επίθεση σε ισραηλινό φυλάκιο στη Ράφα κοντά στα σύνορα με την Αίγυπτο, πυροδοτώντας εκρηκτικά βάρους 1.5 τόνου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν πέντε ισραηλινοί στρατιώτες και να τραυματιστούν άλλοι τόσοι. Η επίθεση έχει οργανωθεί εδώ και τέσσερις μήνες με την κατασκευή υπόγειου τούνελ 600 μέτρων μέχρι το φυλάκιο και ήρθε σαν απάντηση στην ισραηλινή κατοχή και στην δολοφονία Αραφάτ, όπως αναφέρει η ανακοίνωση της ομάδας που

πρόσκειται στη Φωτάχ.

Λίγες ώρες αργότερα, ο Σιωνιστές άνοιξαν πυρ σε προσφυγικό καταυλισμό της Χαν Γιουνίς, στα βόρεια της Λωρίδας της Γάζας, τραυματίζοντας τουλάχιστον οχτώ Παλαιστίνιους μαθητές ήλικίας κάτω των 7 ετών, σύμφωνα με τον ανταποκριτή του Αλ-Τζαζίρα (12/12). Την Τρίτη, η Χαμάς έριξε ρουκέτες κατά εβραϊκών εποικισμών και την Τετάρτη ο ισραηλινός στρατός ισοπέδωσε τουλάχιστον 45 σπίτια Παλαιστίνιων στη Χαν Γιουνίς.

Μάταια, λοιπόν, ο Αμπάς προσπαθεί να κλείσει την Ιντιφάντα στα στενά πλαίσια μιας ειρηνικής διαμαρτυρίας. Οταν ο ίδιος ο Αραφάτ, με τόσο κύρος που διέθετε μέσα στην Παλαιστινιακή κοινωνία, δεν κατόρθωσε να επιβάλει κάτι τέτοιο, τί θα μπορέσει άραγε να κάνει ο Αμπάς;

ΥΓ: Προς εφημερίδα «Ριζοσπάστης»: Με έκπληξη διαβά-

τελεί ρώσικη ρουλέτα, με την τελευταία να αποβαίνει μοιραία για πάνω από 20 που γαζώθηκαν στο λεωφορείο που τους μετέφερε απ' τη Βασόρα στη Βαγδάτη την περασμένη Τρίτη, τότε πώς μπορεί κανείς να περιμένει ότι το στήσιμο των ιρακινών δυνάμεων ασφαλείας θα μπορέσει να ελέγξει την κατάσταση στο Ιράκ;

Οταν ο προσωρινός διοικούμενος «πρόεδρος» του Ιράκ, Γάζι άλ-Γιαουάντι, χαροκτηρίζει τραγική την κατάσταση ασφαλείας στη χώρα, ένα μήνα πριν τις εκλογές, τότε από πού μπορούν να αντλήσουν αισιοδοξία οι κατακτητές ότι το θέατρο των εκλογών θα πετύχει και δεν θα αναγκαστούν να το «κατεβάσουν» πριν την πρεμιέρα;

Θα σας απαντήσουμε εμείς. Κάθε ειδηση που έρχεται απ' το Ιράκ αποτελεί κι ένα κόλαφο για τους κατακτητές και τους συνεργάτες τους. Ακόμα κι απ' αυτές τις φιλτραρισμένες ανταποκρίσεις των δυτικών πρακτορείων. Πράγμα που σημαίνει ότι η Ιρακινή Αντί-

σταση όχι μόνο δεν υποχωρεί αλλά έχει μετατρέψει σε κόλαση τη ζωή των κατακτητών. Οι ελπίδες των Αμερικάνων να στήσουν ντόπιο μηχανισμό καταστολής πέφτουν στο κενό. Ο Ελεγχος ανύπαρκτος. Γιατί το αντάρτικο δεν είναι μια απλή «ανταρσία» κάποιων «τρομοκρατών», αλλά ζωογόνος δύναμη του ίδιου του πληθυσμού.

Οι «εκλογές» δεν πρόκειται να αλλάξουν αυτή την κατάσταση. Οι Αμερικάνοι δεν θα φύγουν έτσι εύκολα απ' το Ιράκ. Θα φύγουν όμως πτηλώνοντας βαρύ κόστος σε ανθρώπινο δυναμικό και θα υποστούν μια ταπεινωτική ήττα που θα την κουβαλάνε για δεκαετίες στην πλάτη τους. Αυτό δεν είναι ευχή αλλά αποτελεί καθημερινή διαπίστωση που καλό θα είναι να μας βοηθήσει να βγάλουμε τα δικά μας διδάγματα και να επανεξετάσουμε το πόσο «αιγάττητοι» είναι οι ιμπεριαλιστικοί στρατοί ακόμα και στην εποχή μας της «υπέρτατης υπεροπλίας της στρατιωτικής τεχνολογίας των ισχυρών»...

■ Συλλυπητήρια...

Αργήσαμε αλλά το κάνουμε. Σύσσωμη η συντακτική ομάδα της «Κ» (οποίος διαφωνεί ας μάθει απ' αυτήν εδώ την ανακοίνωση ότι εγκαταλείπει το τραίνο) αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τα πιο ειλικρινή συλλυπητήρια στους... συντρόφους του «Κ». Ιράκ που έχασαν τον εκλεκτό τους σύντροφο κατά την άνανδρη επίθεση από μια εγκληματική συμμορία δολοφόνων και υπολειμμάτων του δικτατορικού καθεστώτος που έπεισε απ' τους... συντρόφους Αμερικανούς στρατιώτες (κι αυτοί ποιδία του λαού είναι ρε παιδιά) στις 13 Νοέμβρη του 2004 μαζί με δύο ακόμα συντρόφους του ταξιδεύοντας απ' τη Βαγδάτη στο Κίρκου. Ο... σύντροφος εκτός από μέλος του Πολιτικού Γραφείου του Κόμματος ήταν και μέλος της «Προσωρινής Εθνικής Συνέλευσης» (όπως μας πληροφορεί η επίσημη ανακοίνωση του κόμματος βλ. <http://www.iraqcp.org/members2/0041115icpengl.htm>). Της προσωρινής «Βουλής» δηλαδή που στήθηκε απ' τους Αμερικανούς και Βρετανούς... συντρόφους για να φέρει τη δημοκρατία στη χώρα! Δυστυχώς το Κόμμα έχασε τρία ικανά στελέχη που θα τους ήταν χρήσιμα στην προεκλογική τους μάχη τώρα που το τέλος της κατοχής (από ποιούς, απ' τους συντρόφους Αμερικανούς;... μπερδεύτηκα) πλησιάζει με τις εκλογές της 30ης Γενάρη!

Καλά, μη βαράτε! Μόνο σκεφτείτε: αν αυτοί παρουσιάζονται ως κομμουνιστές στο Ιράκ, τότε ας μην κατακρίνουμε τους Ιρακινούς που «φανατίζονται» με τον ιολαρισμό και δεν θέλουν να ακούσουν κουβέντα για κομμουνισμό. Εδώ και εμείς που βλέπουμε τα έργα και τις ημέρες των «κομμουνιστών» του Ιράκ κοντεύουμε να στηρίζουμε τα πάλαι ποτε σύμβολα της κοινωνικής απελευθέρωσης. Για να μην πούμε τίποτα για τα κόκαλα του Καρόλου που έχουν γίνει σκόνη απ' το τρίξμα... Τι λέτε «σύντροφοι» του Περισσού για τους συντρόφους σας;

Βαγδάτη: Οι ελλείψεις καυσίμων επιτείνουν το χάος

Βδομάδες τώρα η πρωτεύουσα της δεύτερης σε πετρελαϊκά αποθέματα χώρας στον κόσμο πλήττεται από μια συνεχώς επιδεινούμενη ενεργειακή κρίση. Η κρίση αυτή αποδίδεται στις συνεχείς επιθέσεις ανταρτών στην πετρελαϊκή υπόδομή και στις αυτοκινητοπομπές βυτιοφόρων που μεταφέρουν καύσιμα από άλλες χώρες σε συνδυασμό με την αυξημένη ζήτηση λόγω χειμώνα και τη διαφθορά στο σύστημα διαν

Συναίνεση

Θα πάψει το ΠΑΣΟΚ να βγάζει αντιπολιτευτικές κορόνες κατά της ΝΔ, επειδή ο πρωθυπουργός επέλεξε ένα παλιό και ιδιαίτερα προβεβλημένο στέλεχός του για την προεδρία της Δημοκρατίας; Το ερώτημα είναι εξ ορισμού αστείο. Αν το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, πάψει να βγάζει αντιπολιτευτικές κορόνες κατά της κυβέρνησης, τότε δεν θα υπάρχει εναλλακτική λύση για τη διαδοχή στην κυβέρνηση, όταν η ΝΔ θα έχει φθαρεί τόσο που η παραμονή της στην κυβέρνηση θα είναι αδύνατη.

Τότε, σε τί συνίσταται η συναίνεση για την οποία τόσος λόγος γίνεται από το βράδυ της περασμένης Κυριακής; Με το γλαφυρό ύφος του συνταγματολόγου ο Ε. Βενιζέλος έδωσε το στίγμα της συναίνεσης, μιλώντας για την πρωτοβουλία Καραμανλή: «Ένισχύει το κύρος του πολιτικού συστήματος που φαίνεται ικανό να ανταποκριθεί στις προσμονές της κοινής γνώμης, να υπερβεί περιττές θεσμικές τριβές και να βρει λύσεις στο εσωτερικό του, αναδεικνύοντας ένα πολιτικό πρόσωπο -όπως πρέπει- ως αρχηγό του κράτους, χωρίς αποφασιστικές αρμοδιότητες, αλλά με αποφασιστικό ρόλο στη διαμόρφωση του κλίματος, του ύφους και του θήσους του δημοσίου βίου και του δημοσίου λόγου (πράγμα πολύ σημαντικότερο από την άσκηση ουσιαστικών αρμοδιοτήτων από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας)» (Τα Νέα, 14.12.04).

Κάποιοι άλλοι δεν αισθάνονται την ανάγκη να μιλήσουν με τη διανοούμενή στην γλώσσα του Βενιζέλου. Μιλούν απλά και με σαφήνεια. Ιδού ένα μικρό απάνθισμα από τις σελίδες του Τύπου μιας μόνο μέρας (14.12.04): «Η συναίνετική εκλογή Παπούλια λύνει όλα τα χέρια για τις αποφάσεις και τις πρωτοβουλίες που έχει ανάγκη η οικονομία» (Το Βήμα). «Η συναίνεση για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και το γεγονός ότι αποφεύχθηκαν οι πρώτες εκλογές ανακουφίζουν το πολιτικό σύστημα και απελευθερώνουν την οικονομία, δημιουργώντας συνθήκες για ταχύτερους ρυθμούς στην υλοποίηση της οικονομικής πολιτικής» (Εξηρέζ). «Η επιλογή Παπούλια ανοίγει δρόμους συναίνεσης ΝΔ και ΠΑΣΟΚ σε μείζονα θέματα» (Καθημερινή).

Αυτή είναι, λοιπόν, η ουσία της συναίνεσης. Οτι το πολιτικό σύστημα εμφανίζεται ενωμένο και δημιουργεί ένα κλίμα μέσα στο οποίο οι πολιτικές αντιπαραθέσεις θα είναι οριθμημένες, θα περιορίζονται σε δηλώσεις και αντιδηλώσεις και κοινοβουλευτικές κοκορομαχίες και δεν θα κατεβαίνουν «κάτω». Οι πολιτικοί θα σκιαμαχούν, οι εφιμερίδες θα γράφουν, στα «παράθυρα» θα βρίζονται και οι δημοσκόποι θα μετρούν τις τάσεις του εκλογικού σώματος, το οποίο καθηλωμένο σε πολυθρόνες και καναπέδες θα διασκεδάζει τη φτώχεια και την ανέχεια του κάνοντας σχέδια για την επόμενη εκδίκηση στις κάλπες.

Αυτό σημαίνει συναίνεση. Η πλήρης περιθωριοποίηση του λαού, η καθίλωσή του σε ρόλο παθητικού θεατή, ο εξοβελισμός της ταξικής πάλης και η υποκατάστασή της από το κοινοβουλευτικό παιχνίδι που κάθε τέσσερα χρόνια κορυφώνεται στις εκλογές.

■ Και να φαίνεται

Ο πρώην εισαγγελέας και νυν γενικός γραμματέας προμηθειών στο υπουργείο Πολέμου Γ. Ζορμπάς παρουσιάζεται σαν αδιάφορος άνδρωπος. Στοιχεία να το αμφισβήτησουμε δεν έχουμε, αναρωτόμαστε, όμως, αν ο κ. Ζορμπάς δυμάται κάπου-κάπου το ρωμαϊκό ρητό για τη γυναίκα του Καίσαρα, που δεν πρέπει μόνο να είναι αλλά και να φαίνεται τίμια. Μόλις πριν μια βδομάδα κατήγγειλε δημοσίως, ότι οι μεσάζοντες κυκλοφορούν στους διαδρόμους του υπουργείου και επισκέπτονται υπουργικά γραφεία, όχι όμως το δικό του. Στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, όμως, αποκαλύφτηκε και ο ίδιος το επιβεβαίωσε, ότι έχει συναντηθεί με εκπρόσωπο της εταιρίας AXION του Λιακούνακου και με κάποιον Ηλιάδη που ενδιαφερόταν για μια σύμβαση που αφορούσε ελικόπτερα του Λιμενικού. Γιατί ο κ. Ζορμπάς έκρυψε αυτές τις συναντήσεις; Είχε τίποτα να φοβηθεί; Και ο Ηλιάδης, που λειτουργεί ως μεσάζοντας για πώληση ελικοπτέρων τόσο άσχετος είναι που πήγε σε λάδος υπουργείο; Εμείς ερωτήματα βάζουμε (χωρίς να ελπίζουμε σε απάντηση εκ μέρους του κ. Ζορμπά). Ο ίδιος μάλλον δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι πλέον είναι πολιτικό πρόσωπο και όχι εισαγγελέας. Δεν έχει συνειδητοποιήσει ακόμα, ότι στον αγγελικό κόσμο των εμπόρων όπλων τίποτα δεν μένει κρυφό.

■ <>Γιαννάκης>>

Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική, επίσης, ο κ. Ζορμπάς βρέθηκε απολογούμενος για τον στενό του συνεργάτη Ηλ. Πόταγα, ο οποίος όπως αποκάλυψαν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ- είναι άνδρωπος που προέρχεται από τα κυκλώματα εμπορίας όπλων (ο Κουλούρης άφησε να εννοη-

Ωπ, πίεγινε, ρε παιδιά! Ο χρηστάρας ο Πολυζωγόπουλος δεν είναι που την έπεσε στον χρονοϊδή, επειδή αυτός ζήτησε ν' ανοίξει το Ασφαλιστικό; Πώς πέφτει τόσο χαμόγελο μπροστά στο φακό; Σαν της παλιές πουτάνες, θα μου πέίτε και θα χετε δίκιο. Ομως το πράγμα έχει και ουρά. «Ας σταματήσουν οι δηλώσεις και οι διαγκωνισμοί αρμοδίων και αναρμοδίων για το Ασφαλιστικό και ας συνταχθούμε όλοι στη γραμμή του προέδρου», δήλωσε ο χρηστάρας. Σωστό. Και ποια είναι η γραμμή του προέδρου; Παρετέθη στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» και την ξαναθυμίζουμε: «Η παράταση του προσδόκιμου επιβίωσης του κάθε απόμου ανοίγει νέα ευκαιρία αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού. Σήμερα, μετά τα 60, μετά τα 70, υπάρχουν ακόμα παραγωγικά χρόνια. Αυτό το γεγονός δημιουργεί νέα αιτήματα αξιοποίησης και υποστήριξης της μακρύτερης πλέον ζωής από ένα κοινωνικό σύστημα». Καταλάβατε τώρα γιατί χαμογελούν όλοι μαζί ευτυχισμένοι; Γιατί θεωρούν όλους τους εργαζόμενους άλογα υποζύγια.

■ Γιουσουφάκι

«Ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από λίγο καιρό, στου

■ Μνήμες Βιετνάμ

«Δεν δέλω να είμαι μέλος ενός πληρώματος που δα μεταφέρει εκεί 3.000 πεζοναύτες, γνωρίζοντας ότι 100 ή και παραπάνω δεν δα επιστρέψουν». Ο 23χρονος Πάμπλο Παρέδες (το όνομα προδίδει τη λατινοαμερικανή καταγωγή και ότι αυτή σηματοδοτεί είναι ένας από εκείνους τους αμερικάνους στρατιώτες που υπέστησαν σοκ από την κατοχή του Ιράκ και έχουν διαλέξει το δρόμο της άρνησης στράτευσης. Ο ίδιος κατατάχτηκε ως υποκελευστής στο αμερικανικό πολεμικό ναυτικό το 2000 και σε 20 μήνες η δημεύα του τελείωνε. Δεν περιμένει, όμως, δεν δέλει να κάνει το κορόιδο, μολονότι προσωπικά δεν δα βρεθεί ποτέ στην πρώτη γραμμή. «Όταν κατατάχτηκα ήμουν μικρός και αφελής και ποτέ δεν φαντάσηκα, ούτε σε εκατομμύρια χρόνια, ότι δα αρχίζαμε πόλεμο με κάποιον που δεν μας έχει κάνει τίποτα», δήλωσε στην «Σαν Ντιέγκο Γιούνιον Τρίμπουιν». Για να καταλήξει με μια έκκληση προς όλους τους άλλους που σκέφτονται όπως αυτός: «Ξέρω πως και άλλοι αισθάνονται όπως εγώ και ελπίζω πως όλο και περισσότεροι δα αντισταθούν. Δεν μπορούν να μας βάλουν όλους στη φυλακή».

Όλο και περισσότερο η κατάσταση στον αμερικανικό στρατό δυμιζεί μέρες Βιετνάμ. Μπορεί όλοι να είναι μισθοφόροι πλέον, μπορεί να εξαφανίζουν πτώματα, όμως κάτι κινείται ακόμα και μέσα στα στρατιωτικά στεγανά.

«Μπαϊρακτάρη», είπε ότι πέντε νταβατζήδες και πέντε συντεχνίες κυβερνούν την Ελλάδα. Για τους νταβατζήδες ας ασχοληθεί το πολιτικό σύστημα της χώρας, ας προσέξουν όμως μην δημιουργήσουμε επενδυτική άπνοια στην χώρα μας, κάμψη της επιχειρηματικής δραστηριότητας, επιβράδυνση της οικονομίας και υφεση. Διότι είναι εύκολο να λες ωραία λόγια, αλλά πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός όταν αναφέρεσαι σε ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τις επενδύσεις, την ανάπτυξη, την οικονομία».

Από ποιον ακούστηκαν τα παραπάνω λόγια; Αν απαντήσατε: πρόεδρο του ΣΕΒ, Κόκκαλη, Μπόμπολα, Λαμπράκη ή κάπι ανάλογο, χάσατε. Τα παραπάνω ακούστηκαν από τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Χρ. Πολυζωγόπουλο, στη δευτερολογία του με την οποία έκλεισε το συνέδριο της ΠΑΣΚΕ. Βλέπετε, στην καθημάτιση Ανατολή οι νταβατζήδες έχουν και τα γιουσουφάκια τους. Είναι μέσα στην πολιτική μας παράδοση.

■ Σφαλιάρες

Η διαδικασία της προεδρικής εκλογής έχει και τα δύματά της. Εκείνους που έφαγαν την ξεγυισμένη σφαλιάρα τους και τώρα ψάχνουν τρύπα να κρυφτούν. Πρώτος και καλύτερος ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, που αυτοπροτάθηκε και αποφάσισε να τρέξει μόνος του την κούρσα, χωρίς να υπολογίζει τον κίνδυνο να λειτουργήσει σαν «λαγός». Εγινε ρόμπα τόσο καρό και δεν μπορεί να πει και τίποτα. Τί να πει δηλαδή, ότι ο ίδιος θα ήταν καλύτερος παρελασιάρχης από τον Παπούλια; Το ίδιο ισχύει και για τον Απόστολο Κακλαμάνη. Αυτός δεν αυτοπροτάθηκε, όμως εδώ και τουλάχιστον δυο χρόνια είχε καταστήσει σαφές ότι «έβλεπε» προς τον προεδρικό δώκο και ουδέποτε διέψευσε τη φιλολογία γύρω από τ' όνομά του. Δεν υπολόγισε, όμως, στον παράγοντα Γιωργάκη, που προτίμησε ένα πρόσωπο πιστό στην «οικογένεια» και όχι έναν που το έπαιζε μονίμως «αντιγετικός». Τελευταίος ο Σημίτης, που θα ήθελε να «παιξει», όμως δεν τον έπαιρνε να γίνει ρόμπα σαν τον Κωνσταντόπουλο. Αυτός «αναλώδηκε» (κατά την ευστοχότατη ρήση του Πάγκαλου) και πλέον πετιέται στα αζήτητα σαν στυμμένη λεμονόκουπα. Εξω από το απαρά της ΕΕ, έξω και από το ελληνικό προεδρικό μέγαρο. Σε τί μπορούν να ελπίζουν όλοι αυτοί; Να είναι ήσυχοι, υπάκουοι και συναινετικοί, μπας και τους δυμηδεί κανείς μετά από πέντε χρόνια.

■ Επιδεκτικά

Θόρυβος πολύς έχει ξεσπάσει για την αρρώστια του ουκρανού εκλεκτού της Δύσης Βίκτορ Γιούστσενκο. Δηλητηριάστηκε με τη χορήγηση ισχυρής δόσης διοξίνης, δηλώνουν γιατροί αυστριακού νοσοκομείου στο οποίο νοσηλεύτηκε. Και αρχίζουν οι κόντρες με τους Ρώσους για το αν υπάρχει ή όχι δυνατότητα τέτοιας δηλητηρίασης. Εμείς, βέβαια, δεν μπορούμε να μπούμε στην ουσία της υπόθεσης, όμως αναρωτιόμαστε: γιατί δεν έγινε τέτοιος δόρυθος και για τον Αραφάτ, μολονότι υπήρξαν καταγγελίες για δηλητηρίασή του ακόμα και από τον προσωπικό του γιατρό; Γιατί αυτή η επιλεκτικότητα; Μήπως γιατί τον Αραφάτ τον ήθελαν νεκρό, ενώ τον Γιούστσενκο τον δέλουν ζωντανό;

■ Δεν πανηγυρίζουμε

«Με πρώτη την Ηπειρο, η Ρωμιοσύνη δικαιούται να πανηγυρίζει», έγραψε ο Γιώργος Βότσης στην «Ελευθεροτυπία» αναφερόμενος στην επιλογή του (ηπειρώτη) Κ. Παπούλια για το προεδρικό αξίωμα. Επειδή είμαστε καμπόσοι οι ηπειρώτες στην «Κ», πληροφορούμε τον «κατ' επάγγελμα» ηπειρώτη κ. Βότση ότι δεν πανηγυρίζουμε. Ελπίζουμε να καταλαβαίνει τους λόγους, τουλάχιστον όταν συνομιλεί με τον εαυτό του, αν του έχει μείνει ακόμα αυτή η συνήθεια που χαρακτηρίζει ανδρώπους με συνείδηση.

■ Φαρμάκι

Φαρμάκι έσταζε και πάλι ο Μητσοτάκης καθώς απήγγειλε επαίνους για την επιλογή Καραμανλή και τον Παπούλια ως πρόσωπο. Συμφώνησε διαφωνώντας και ανακοινώνοντας τη δίκη του πρόταση που ήταν «ούτε από τη ΝΔ, ούτε από το ΠΑΣΟΚ». Συνειδητοποίησε ότι στη μάχη του με τον Καραμανλή ο δάμαλος μέχρι στιγμής κερδίζει κατά κράτος. Το μητσοτακέικο βλέπει τη Ντόρα καθηλωμένη στην πλατεία Κοτζιά, να ασχολείται με τη διαχείριση των σκουπιδιών και των συντριβανιών και τον Καραμανλή να καθιερώνεται σιγά-σιγά σαν ηγετική πολιτική φυσιογνωμία, με ακτινοβολία πέραν της παραδοσιακής Δεξιάς. Η Ντόρα δα πρέπει να προσκυνήσει για να δει υπουργείο και αυτό δεν θα είναι το υπουργείο Εξωτερικών. Πώς να μη κρεπάρει μ' όλα τούτα ο Δρακούμελ;

Από το βράδυ της Κυριακής, όταν ο Ακαραμανλής ανοικούνει αιφνιδιαστικά το όνομα του Παπούλια για την προεδρία της Δημοκρατίας, ζούμε στον αστερισμό της παραπολιτικής. Βομβαρδίζομαστε με έναν κυκεώνα πληροφοριών, για το ποιοι, πότε, τί έκαναν και πώς στήθηκε το κόλπο γκρόσο. Τί κυριάρχησε στη σκέψη του Καραμανλή, ποιοι από τους συνεργάτες του το ήξεραν, ποιοι βολιδοσκόπησαν τον Παπούλια, πώς ενημερώθηκε ο Γιωργάκης και πάει λέγοντας. Οι κυνηγοί των «αποκλειστικών πληροφοριών» παρουσιάζουν κάθε μέρα την πραμάτεια τους, ενώ στα τηλεπαράθυρα και στα μικρόφωνα των ραδιοφωνικών σταθμών εμφανίζονται όλοι οι αιστέρες της εγχώριας πολιτικής για να δώσουν τις εκτιμήσεις τους και να ανταλλάξουν απόψεις με τους αιστέρες της δημοσιογραφίας, οι οποίοι επίσης πλέουν σε πελάγη ευτυχίας, καθώς βρήκαν θέμα για να προβάλουν την ασημάντητη τους.

Από άποψη ουσίας το θέαμα είναι μάλλον αιστείο. Είναι η τρίτη στη σειρά φορά

χεταιρισμούς τους εκπροσώπους των πιο ματοβαμμένων τμημάτων του διεθνούς ιμπεριαλισμού, να ευλογά τα εκστρατευτικά σώματα που φεύγουν για διεθνείς ιμπεριολογικές εκστρατείες κλπ. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, βέβαια, δεν έχουν τέτοιες ανάγκες. Εδώ και χρόνια διαχειρίζονται άμεσα την αστική εξουσία, οπότε σ' αυτό το επίπεδο δεν έχουν να συμβολίσουν τίποτα. Οταν, όμως, εκλέγονται από κοινού πρόεδρο της Δημοκρατίας, παράγουν πολιτική, στέλνουν μηνύματα, ανάλογα με τη φάση που κάθε φορά διέρχεται το πολιτικό σύστημα και την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το κοινωνικό κίνημα.

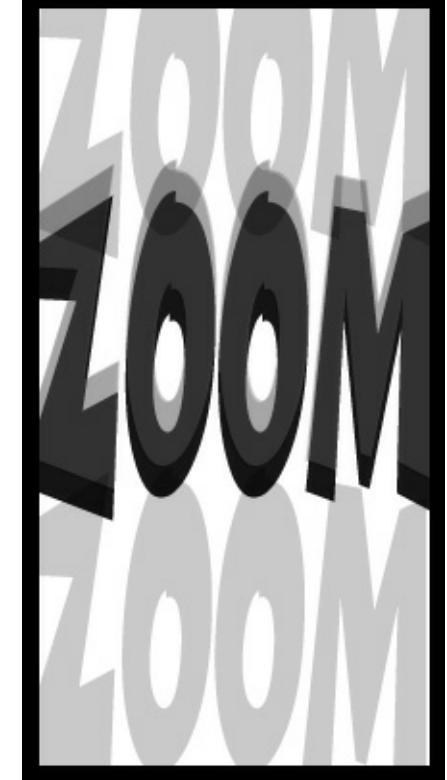
Τα όρια ανάμεσα σ' αυτό που αποκαλείται παραπολιτική και στην αστική πολιτική είναι δυσδιάκριτα. Η παραπολιτική υπηρετεί την αστική πολιτική, συχνά με ουσιαστικό τρόπο. Γι' αυτό και δεν πρέπει να την υποτιμούμε.

Βγήκε ο Καραμανλής, που έχει στα χέρια του την πρωτοβουλία των κινήσεων, και πρότεινε για πρόεδρο έναν άνθρωπο του παλιού ΠΑΣΟΚ, γνωρίζοντας πο-

την αξιωματική αντιπολίτευση και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που αυτή ελέγχει θα ασχοληθεί στα σοβαρά με τα εργοστάσια που κλείνουν και τους εκατοντάδες εργάτες που πετιούνται στο δρόμο; Ποιος θα φέρει αντίρρηση στο νέο «αναπτυξιακό» νομοσχέδιο με τις προκλητικές παροχές στο μεγάλο κεφάλαιο; Ποιος θα μπορέσει με στοιχειώδη επάρκεια και αποτελεσματικότητα να δημιουργήσει, έστω, με βάση τα οξυμένα κοινωνικά προβλήματα;

Η πολιτική που παράγει, λοιπόν, η ευφυής κίνηση Καραμανλή να προτείνει άνθρωπο του ΠΑΣΟΚ για την προεδρία της Δημοκρατίας ονομάζεται συναίνεση. Συναίνεση στις κορυφές του συστήματος, η οποία -με δεδομένη την καθόλου καλή κατάσταση που επικρατεί στους «κάτω»- μετατρέπεται σε ένα είδος κοινωνι-

Παραπολιτική και (αστική) πολιτική

που τα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας φτάνουν σε συναντετική εκλογή πρόσδρου της Δημοκρατίας. Στο βαθμό που δεν κυριαρχήσουν μικροκομματικοί υπολογισμοί, που να οδηγούν στην πρόταξη ενός ακόμη εκλογικού γύρου, η επιλογή ενός προσώπου που να μπορεί να καταλάβει το εντελώς συμβολικό ύποτο πολιτειακό αξίωμα είναι το πιο εύκολο πρόγμα του κόσμου. Γεμάτη είναι η πάτσα από συνταξιούχους αιστούς πολιτικούς ή από εν ενεργεία πολιτικούς που ευχαρίστως θα γίνονταν συνταξιούχοι για να απολαύσουν τις τιμές της προεδρικής γκλαμουριάς. Προς τί λοιπόν ολίγα αυτή η βαθούρα;

Εδώ είναι το ζήτημα. Η προεδρική εκλογή σαν γεγονός καθεαυτό ανήκει στη σφαίρα της αστήματης παραπολιτικής, όμως οι διαδικασίες που τη συνοδεύουν συνιστούν πολιτική, παράγουν πολιτική.

Οταν, για παράδειγμα, βγαίνει ο ΣΥΝ και προπαγανδίζει επί τόσο καιρό το «πρόεδρος από την Αριστερά», σπρώχνοντας στην κούρσα τον Κωνσταντόπουλο, το γεγονός παράγει πολιτική. Συμβολίζει μια πολιτική που θέλει να λεγεται αριστερή, αλλά είναι καθαρότατη την έκφρασή της και σ' αυτό το ανώτατο συμβολικό επίπεδο. Ναι, αυτή η Αριστερά δεν αμφισβητεί την αστική κυριαρχία, δεν αμφισβητεί την κοινοβουλευτική δημοκρατία, δεν αμφισβητεί τον καπιταλισμό. Διεκδικεί το δικό της μερίδιο στη διοχείριση της εξουσίας, είναι έτοιμη να αποτινάξει από πάνω της και τα τελευταία στύμφατα αριστεροσύνης, αναλαμβάνοντας να βάλει έναν άνθρωπο της να ευλογεί το εσωτερικό και διεθνές στάτους του ελληνικού καπιταλισμού, να υποδέ-

λύ καλά ό

■ Τί παζαρεύουν;

ΜΕ ΑΜΕΙΩΤΗ ένταση συνεχίζονται τα παζαρέματα ανάμεσα στους τραπεζίτες και την πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΤΟΕ για το Ασφαλιστικό των τραπεζούπαλληλών. Η κυβέρνηση έχει βγάλει την ουρά της απέξω (μολονότι παρεμβαίνει στα παζάρια) και οι αρμόδιοι υπουργοί (Αλογοσκούφης και Παναγιωτόπουλος) δηλώνουν, ότι αυτοί θα νομιθετήσουν ό,τι συμφωνήσουν εργοδότες και εργαζόμενοι. Εχουν φροντίσει, όμως, να διαμηνύσουν δημόσια ότι πρέπει να βρεθεί λύση μέχρι τα τέλη του χρόνου, ώστε οι τραπέζες να μην αντιμετωπίσουν κανένα πρόβλημα με την εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων από την 1.1.2005.

Η ΟΤΟΕ έχει αποδεχτεί αυτή τη λογική και μπήκε με τα μπουνία στα παζάρια, λές και θα πρέπει να νοιαστούν οι εργαζόμενοι για τα προβλήματα που τυχόν θα αντιμετωπίσουν οι τραπέζες. Λες και οι τραπέζες έκαναν καμία κίνηση καλής θέλησης να μοιράσουν στους εργαζόμενους κάποια ψήφουλα από τα προκλητικά υπερκέρδη που επισήμως κατογράφουν τα τελευταία χρόνια.

Ας το πάρουν ειδήση οι τραπεζούπαλληλοι. Αυτά τα μυστικά παζαρέματα, έτσι όπως γίνονται, με ορίζοντα λήξης τα τέλη του χρόνου και με δεδομένη τη διάθεση τραπεζιτών και κυβέρνησης να «καθαρίσουν» με κάποια προσχηματικά ποσά, φορτώνοντας τεράστια ελειμόματα στο ΙΚΑ, οδηγούν σε μια εξελίξη που θα κληθούν να πληρώσουν στο όχι και τόσο μακρινό μελλοντικό μόνο οι τραπεζούπαλληλοι αλλά όλοι οι εργαζόμενοι.

■ Κωθώνια

«Αν δούμε πως εξελίχθηκαν τα εισοδήματα, τα προηγούμενα χρόνια, παρά τις δυσκολίες και τους στόχους της ΟΝΕ, κλπ, θα δούμε όπι είχαμε ενίσχυση των εισοδημάτων, βελτιώσεις σε αρκετά επίπεδα, όσον αφορά τις παροχές, ενίσχυση των δημοκρατικών λειτουργιών και των θεσμών. Ενίσχυση συνολικά της θέσης της χώρας.

Αυτή είναι μία πραγματικότητα. Επομένως, για να συνεχίσουμε αυτήν την προσπάθεια χρειάζεται να διακυβερνηθεί η χώρα και πάλι από το ΠΑΣΟΚ.

«Ο Κώστας ο Σημίτης άφησε πίσω του ένα τεράστιο έργο, έργο ΠΑΣΟΚ που θα το θυμούνται και θα το βλέπουν και τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας».

«Στη λήξη του Συνεδρίου μας αναλαμβάνοντας αυτή την ευθύνη του λάθους, δεν έχει σημασία ποιος το έκανε, εγώ αναλαμβάνω την ευθύνη και ζητώ συγνώμη από τον Τάσο τον Γιαννίτη. Δεν θέλαμε σε καμία περίπτωση να προσβάλλουμε την προσωπικότητά του».

Λόγια ενός συγκινημένου Πολυζωγόπουλου στη δευτερολογία του στο συνέδριο της ΠΑΣΚΕ. Λόγια που σβήνουν μονοκοντυλά διάφορες αναλύσεις που μιλούσαν για... αριστερή στροφή της ΠΑΣΚΕ, επειδή κορυφαίοι συνδικαλιστές της παρουσίασαν κάποιες θέσεις που έκαναν κριτική στην κυβέρνηση Σημίτη. Τα κωθώνια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας έφερουν καλά να μασκαρέύουν το λόγο τους, όταν προσπαθούν να παραμυθίσουν τους εργαζόμενους.

■ Εξεταστική για τους εξοπλισμούς

Η σεμνή τελετή έλαθε τέλος

Αρον-άρον ολοκλήρωσε (τρόπος του λέγειν ολοκλήρωσε) τις εργασίες της η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής για τους εξοπλισμούς. Το προεδρείο της, με συμφωνία συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης, διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν... πρακτικογράφοι (ήταν, λέει, όλοι απασχολημένοι στη συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό) και το πανηγύρι τελειώσε την Παρασκευή (χθες). Κάπου στα μέσα του Γενάρη θα βγουν τα πορίσματα (κάθε κόμμα θα βγάλει, φυσικά, το δικό του) και σε καναδύ μήνες ουδείς θα θυμάται τη μεγάλη γκάφα των Καραμανλή-Σπηλιωτοπούλου.

Και οι κασέτες, τα DVD, οι λογαριασμοί με τις μίζες, που ακούγονται τόσο καιρό; Ελάτε τώρα, αυτά είναι για δημιουργία εντυπώσεων και όχι για σοβαρές κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Εξάλλου, το είπαν: ό,τι έρθει θα ενσωματωθεί στα πρακτικά! Λέτε να πάει τίποτα; Εμείς είμαστε σίγουροι πως όχι.

Μόνο ο Ακης επιμένει σε μια μάχη οπισθοφυλακών, έχοντας μυριστεί ότι ο Γιωργάκης τα λέει παρασκηνιακά με τον Καραμανλή και θα τον αφήσει εντελώς εκτεθειμένο. Γ' αυτό και έκανε αυτή την τόσο γελοία και πολύ κατώτερη του πολιτικού του πρεστίζη κίνηση να πάει να καταθέσει μήνυση κατά Ζορμπά για συκοφαντική δυσφήμηση και ψευδορκία. Ο Ζορμπάς τη δημιούργησε αυτή την ιστορία; Ολα με δική του πρωτοβουλία ήγιναν; Ο Σπηλιωτόπουλος πόστο που δεν θα μπορεί να ασκεί πολιτική και να λειτουργεί ανεξέλεγκτα. Αν τον διώξει τελείως από την κυβέρνηση θα είναι σαν να τον τιμωρεί για την ανακίνηση του θέματος των εξοπλισμών και να παραδέχεται ότι η κυβέρνηση έκανε λάθος. Αυτό, όμως, θα θεωρηθεί ήττα του ίδιου του Καραμανλή, γιατί όλοι ζέρουν ότι ο Ζορμπάς δεν ενήργησε αυτοβούλως, αλλά τοποθετήθηκε σ' αυτό το πόστο με τη σύμφωνη γνώμη του Καραμανλή, ακριβώς για ν' ανοίξει τις δικαιοστικές πτυχές αυτής της

Μια μηνυτήρια αναφορά που κάποια στιγμή, βέβαια, θα τεθεί και αυτή στο αρχείο.

Πού ποντάρει ο Ακης; Να ξεφορτωθεί ο Καραμανλής τον Ζορμπά στον επόμενο ανασχηματισμό, για να φανεί ότι του ρίχνει την ευθύνη. Εμείς, όμως, αυτό το βλέπουμε κομματάκι δύσκολο. Το πιο πιθανό είναι ο Καραμανλής να ξεφορτωθεί τον Ζορμπά... διά της αναβαθμίσεως. Να τον κάνει υφυπουργό και να τον στείλει σε κάποιο πόστο που δεν θα μπορεί να ασκεί πολιτική και να λειτουργεί ανεξέλεγκτα.

Επιπλέον, στον αγγελικό

κόσμο του διεθνούς εμπόρου όπλων δεν επιτρέπονται δικαιοστικές εμπλοκές. Επειδή, δε, όλο το βρόμικο αλισβερίσι τυνέται με το μανδύα της υπεράσπισης του εθνικού συμφέροντος, κάθε κυβέρνηση καλό είναι να κοιτάζει τίθα βάλει στο δικό της σακούλι και όχι να ελέγχει την προγούμενη γ' αυτά που είχε βάλει αυτή στο δικό της. Ο Καραμανλής περιφρόνησε αυτόν τον κανόνα και παραλίγο να την πατήσει χοντρά.

■ Ούτε καν φερετζές

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ αν το πήρατε ειδηση, αλλά εδώ και μερικές μέρες διαθέτουμε και Συνήγορο του Καταναλωτή. Μια ακόμα «ανεξάρτητη» αρχή, στην οποία θα μπορούμε να απευθυνόμαστε για τα παράπονα που έχουμε από την αγορά (όχι, συνήγορος για τις άδειες τσέπες των εργαζόμενων ακόμα δεν έχει θεσμοθετηθεί, ούτε προβλέπεται).

Ακούγεται έτσι κι αλλιώς σαν κοροϊδία. Σε μια αγορά που δουλεύει άναρχα, με τη λογική του αρπακτικού, σε μια αγορά που πουλάει ό,τι μπορεί να πουληθεί, ακόμα κι αν αυτό φέρνει το θάνατο, θα ήθελε να βάλει τάξη ένας γραφειοκρατικός θεσμός. Πρέπει να είναι κανείς πολύ αφελής για να πιστεψει κάτι τέτοιο, έστω και στο επίπεδο των προθέσεων. Το πολύ-πολύ οι υπηρεσίες του ΣΤΚ να λειτουργήσουν σαν κουτί παραπόνων.

Ομως, η κυβέρνηση δεν επιδιώκει ούτε καν αυτό. Οι στοχεύσεις της είναι πολύ πιο ποταπές. Εκείνο που επιδιώκει, πέρα από την προπαγάνδα του ενδιαφέροντος για τον καταναλωτή, είναι να φτιάξει ένα διαμεσολαβητικό μηχανισμό, για να αποσυμφορήσει κάπως τα δικαιοστήρια από τις προσφυγές καταναλωτών κατά εμπορικών επιχειρήσεων. Ο εισηγητής της πλειοψηφίας το είπε καθαρά στη συζήτηση στη Βουλή: «Απαλλάσσονται τα δικαιοστήρια από ένα σημαντικό όγκο δουλειάς με αποτέλεσμα να διευκολύνεται η ομαλή λειτουργία της αγοράς προς όφελος τόσο των καταναλωτών όσο και των επιχειρήσεων».

Πλάκα είχαν οι Πασόκοι που καταψήφισαν το νομοσχέδιο, μολονότι οι ίδιοι το είχαν εξαγγείλει, με το επιχείρημα ότι αυτό που θεσμοθετείται θα έπρεπε να ονομάζεται διαμεσολαβητής και όχι συνήγορος του πολίτη!

■ Ευκαιρία γύρευσαν

ΚΟΥΤΙ ήρθε στη ΓΣΕΕ η λεωφοροπειρατεία. Επικαλούμενοι την... κρισιμότητα των στιγμών, έσπευσαν να ματαιώσουν το συλλογητήριο που είχε αποφασιστεί στο πλαίσιο του... αγωνιστικού τριημέρου. Γύρευαν μια αφορμή να ματαιώσουν τη γιορτούλα, στην οποία έτσι κι αλλιώς θα ήταν τρεις κι ο κούκος, αλλά δεν μπορούσαν να το κάνουν σε ένδειξη συναντητικής συμπεριφοράς στο κλίμα των ημερών. Βρήκαν, λοιπόν, την ευκαιρία, ματαιώσαν τη σεμνή τελετή και έμειναν όλοι ευχαριστημένοι.

Βαγδάτη: Οι ελλείψεις καυσίμων επιτείνουν το χάος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 νύχτα το μεγαλύτερο μέρος της πόλης είναι στο σκοτάδι.

Ελλείψεις σε πετρέλαιο είχαν εμφανιστεί και στο παρελθόν, λίγους μήνες μετά την πτώση του καθεστώτος του Σαντόρι Χουσεΐν, και η κατοχική διοίκηση είχε επιβάλει τη διανομή με δελτίο. Τη μέρα μπορούσαν να προμηθευτούν όσων το όχημα έληγε σε ζυγό και την άλλη όσων έληγε σε μονό. Ομως τώρα οι

ελλείψεις είναι πολύ μεγαλύτερες και δεν περιορίζονται στο πετρέλαιο. Ελλείψεις παρατηρούνται κ

■ **Βίος και πολιτεία ενός οικοδομικού συνεταιρισμού με «υψηλές» διασυνδέσεις**

Ετσι καταπάτησαν τα δάση

Γνωρίζαμε ότι ασκούνταν και ασκούνται φοβερές πιέσεις από ισχυρούς οικονομικούς και άλλους παράγοντες, για να «ξεχειλώσει» ο νόμος 998/1979 και όλη η δασική νομοθεσία, με στόχο τον αποχαρακτηρισμό δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων, ώστε να νομιμοποιθούν οι καταπατηθείσες απ' αυτούς δασικές εκτάσεις-φιλέτα (σε προνομιακές περιοχές της Αττικής και άλλου) στις οποίες έχουν χτίσει τις πολυτελέστατες βιλάρες τους. Οι πιέσεις που ασκήθηκαν απέδωσαν καρπούς με την ψήφιση και δημοσίευση στις 24 Δεκέμβρη του 2003 στο ΦΕΚ (Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης) του δασοκτόνου νόμου 3208 από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Γνωρίζαμε ότι το κόμμα της ΝΔ, όταν θα γινόταν κυβέρνηση, θα ξεχνούσε τις αντιπολιτευτικές κορόνες που έβγαλε κατά τη διάρκεια της συζήτησης και ψήφισης στη βουλή του δασοκτόνου νόμου και θα προχωρούσε γρήγορα στην υλοποίησή του με την έκδοση της εφαρμοστικής εγκυλίου. Πράγματι, στις 26 του περασμένου Οκτώβρη, ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος έδωσε στη δημοσιότητα την εφαρμοστική εγκύλιο, υπογράφοντάς την ο ίδιος, κατί που δεν συνηθίζεται (συντάσσεται και εκδίδεται από τις αρμόδιες διευθύνσεις). Ο Ε. Μπασιάκος ενήργησε έτσι γιατί:

Πρώτο, οι αρμόδιες διευθύνσεις είχαν πάρει σαφή θέση ενάντια στις βασικές διατάξεις του δασοκτόνου νόμου 3208 και ζητούσαν απ' αυτόν να προχωρήσει στην κατάργησή τους με την ψήφιση τροπολογίας, την οποία είχαν επεξεργαστεί και νομοτεχνικά. Πρόσφατα, σύμφωνα με πληροφορίες μας, όλες οι διευθύνσεις έστειλαν εμπιστευτικό έγγραφο στον υπουργό, με το οποίο κάνουν φύλλο και φτερό αυτή την εγκύλιο. Αυτή η ενέργεια προκάλεσε μεγάλη αναταραχή στον Ε. Μπασιάκο που ψάχνεται πώς θα την αντιμετωπίσει. Δεν κατάλαβε, ότι υπάρχουν και άνθρωποι με κεφαλαίο το Α, που εκτός των άλλων σέβονται το φωμή που τρώνε.

Δεύτερο, ήθελε να προκαταλάβει το ΣΤΕ που στις αρχές Φλεβάρη του 2005 θα εκδίκαισε την προσφυγή της ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) κατά του δασοκτόνου νόμου 3208. Από τη στιγμή που αποφασίστηκε να μη γνωμοδοτήσει το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ, αλλά η Ολομέλειά του να ξεκινήσει από μηδενική βάση, δύο δρόμοι ανοίγονται. Είτε να βγάλει το νόμο συντοματικό είτε να ακολουθήσει την τακτική των συνεχών αναβολών προκειμένου να δημιουργηθούν τετελεσμένα γεγονότα με τον αποχαρακτηρισμό εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων, μέσω της εφαρμογής της εγκυλίου.

Ενας από τους βασικούς συντά-

κτες της εγκυκλίου αυτής ήταν και ο σύμβουλος του Ε. Μπασιάκου, Ι. Σωτηρίου, που είναι δασολόγος και λόγω των ιδιαίτερων γνώσεων και εμπειριών του συνέβαλε στο να ξεπεράσει η εγκύλιος κι αυτόν ακόμη τον δασοκτόνο νόμο 3208. Οταν είχαμε σχολιάσει αυτή την εγκύλιο, είχαμε επισημάνει 14 υπερβάσεις που οδηγούσαν σε επιπλέον αποχαρακτηρισμός δασών και δασικών εκτάσεων.

Μια υπέρβαση είναι ότι «ΔΕΝ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ στις διατάξεις του νόμου οι εκτάσεις που κατά το παρελθόν ήταν δόση ή δασικές και με πράξεις της Διοικήσεως έχουν αποδοθεί σε άλλες χρήσεις. Οι εκτάσεις αυτές διαχειρίζονται ως μη δασικές, από της ισχύος του νόμου 3208/2003, εφόσον οι διοικητικές πράξεις δεν έχουν ανακληθεί», μας ψύλιασε, ότι κάτι πολύ σοβαρό κρύβεται και αρχίσαμε την έρευνά μας, τα αποτελέσματα της οποίας σας παρουσιάζουμε, ξεκινώντας από αυτό το άρθρο που είναι το πρώτο της έρευνας.

Πίσω από τους εκατοντάδες οικοδομικούς συνεταιρισμούς βρίσκονται ισχυροί οικονομικοί παράγοντες διαφόρων επαγγελμάτων, που κατέχουν παράνομα δασικές εκτάσεις εκατοντάδων χιλιάδων στρεμμάτων. Οσοι απ' αυτούς κατείχαν δασικές εκτάσεις εντός σχεδίου πόλης απέκτησαν την κυριότητα σε βάρος του δημοσίου με το νόμο 3127/2003 και ασκούν ισχυρές πιέσεις να αποχαρακτηριστούν αυτές οι εκτάσεις από δασικές προκειμένου να οικοδομήσουν. Όλα τα παραπάνω ήταν γνωστά. Δεν γνωρίζαμε, όμως, ότι το υπουργείο Γεωργίας είχε δώσει το δικαίωμα σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς να χτίζουν κατοικίες σε δασικές εκτάσεις και μόλιστα από τα μέσα της δεκαετίας του 1950.

Στις 22 Νοέμβρη του 1954, ο τότε υπουργός Γεωργίας είχε βγάλει απόφαση με την οποία επέτρεπε στον οικοδομικό συνεταιρισμό «Νέα Αιολίς» να αγοράσει 2500 στρέμματα από το δάσος της Σταμάτας στη θέση «Πλατύ Χωράφι», «προς δημιουργία δασοσυνοικισμού», με την προϋπόθεση ότι θα τηρηθούν κάποιοι όροι που είχαν τεθεί από την αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Δημοσίων Εργων: Πρώτο, η κατάτμηση της έκτασης αυτής θα γινόταν αφού πρώτα εγκριθεί το Ρυμοτομικό Σχέδιο. Δεύτερο, τα οικόπεδα που θα δημιουργηθούν έπρεπε να είναι τουλάχιστον 3 στρεμμάτων. Τρίτο, θα έπρεπε να διατηρηθεί ο δασικός χαρακτήρας της έκτασης και η αρμόδια δασική υπηρεσία να χορηγεί άδεια για την υλοτόμηση των δέντρων που κρίνεται αναγκαία για να εφαρμοστεί το εγκεκριμένο ΡΣ, ενώ θα απαγορευόταν η χρησιμοποίηση της δασικής έκτασης για γεωργική εκμετάλλευση! Ο υπουργός Γεωργίας υπενθύμιζε στον υπουργό Δημοσίων Εργων, ότι όλοι αυτοί οι όροι πάνε πακέτο, δηλαδή εάν δεν

τηρούνταν έστω και ένας απ' αυτούς, αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα να μην ισχύει η απόφαση για τη δημιουργία δασοσυνοικισμού.

Κατά τη γνώμη μας, μ' αυτή την απόφαση άνοιξε ο δρόμος για την οικοπεδοποίηση των δασών όχι μόνο στην Αττική. Οικοπεδοποίηση που δημιούργησε το σημερινό τεραπούργια.

Το 1959 εγκρίθηκε το ΡΣ με ελάχιστο διάροιο κατάτμησης τα 3 στρέμματα. Αυτός όμως ο όρος δεν κράπτεσε για πολύ. Το 1962 τροποποιήθηκε το ΡΣ και προέβλεπε ως ελάχιστο εμβαδό του οικοπέδου το 1,5 στρέμμα. Εδώ και χρόνια, δε, με την πρακτική του «εξ αδιαρέτου» πάνε και στα 0,75 στρέμματα κτίζονται έστι το μεγαλύτερο μέρος του οικοπέδου. Η τροποποίηση του ΡΣ του 1962, ενώ έγινε χωρίς τη συγκατάθεση του υπουργού Γεωργίας, δεν τον οδήγησε στο να πάρει πίσω την αρχική έγκρισή του δεδομένου ότι παραβίαζονταν οι όροι αυτού.

Στις αρχές του 1980 και του 1990 έγιναν δύο μεγάλες πυρκαγιές στη συγκεκριμένη περοχή, που είχαν σαν αποτέλεσμα να καούν μεγάλες εκτάσεις όμορφες με τη δασική έκταση του οικοδομικού συνεταιρισμού «Νέα Αιολίς». Οι ιθυνόντες του συνεταιρισμού εκμεταλλεύτηκαν τις ισχυρές διασυνδέσεις τους με δικαιοτικούς και άλλους κύκλους και κατόρθωσαν να διευρύνουν την έκταση του οικοδομικού συνεταιρισμού παίρνοντας δασικές εκτάσεις που είχαν καί τι για τις οποίες είχαν βγει αποφάσεις αναδάσωσης. Ενώ από το 1954 μέχρι το 1958 η «Νέα Αιολίς» είχε αγοράσει μια έκταση 2713 στρεμμάτων (για την οποία είχε πάρει την έγκριση για δημιουργία δασοσυνοικισμού), σήμερα έχει στην κατοχή της (σύμφωνα με εκτιμήσεις των ανθρώπων που γνωρίζουν πολύ καλά την δράση του συνεταιρισμού αυτού) γύρω στα 5000 στρέμματα.

Το Φλεβάρη του 1972, ο γενικός γραμματέας του συγκεκριμένου οικοδομικού συνεταιρισμού Δ. Πολυχρονόπουλος έστειλε επιστολή στην υπηρεσία Οικισμού του υπουργείου Δημοσίων Εργων και ανάφει στην εποχή της διατάξης αυτής θα γινόταν αφού πρώτα εγκριθεί το Ρυμοτομικό Σχέδιο. Δεύτερο, τα οικόπεδα που θα δημιουργηθούν έπρεπε να είναι τουλάχιστον 3 στρεμμάτων. Τρίτο, θα έπρεπε να διατηρηθεί ο δασικός χαρακτήρας της έκτασης και η αρμόδια δασική υπηρεσία να χορηγεί άδεια για την υλοτόμηση των δέντρων που κρίνεται αναγκαία για να εφαρμοστεί το εγκεκριμένο ΡΣ, ενώ θα απαγορευόταν η χρησιμοποίηση της δασικής έκτασης για γεωργική εκμετάλλευση! Ο υπουργός Γεωργίας υπενθύμιζε στον υπουργό Δημοσίων Εργων, ότι όλοι αυτοί οι όροι πάνε πακέτο, δηλαδή εάν δεν

προκύπτει από μόνο του: η «Νέα Αιολίς» καταπατούσε και πουλούσε. Καταπατούσε δασικές εκτάσεις, τις οικοπεδοποιούσε και τις πουλούσε.

Πού βρήκε, για παράδειγμα, τα οικόπεδα που μεταβίβασε στη σύζυγο του αρεοπατρίγα Νικόλαου Συρόπουλου, Αγάπτη Συροπούλου, στις 30/6/1981 (αριθμ. συμβολαίου 10063/30/5/81) ή στη σύζυγο και το γιο του Δημητρίου Καραμέτου, προέδρου Εφετών του Διοικητικού Εφετείου (νυν συνταξιούχου), με αριθμούς συμβολαίων 30434/24/12/1992 και

36634/12/9/1996 αντίστοιχα; Για καθένα από τα τρία αυτά οικόπεδα τα μέλη των οικογενειών των υψηλόβαθμων δικαστικών κατέβαλαν μόνο 3.500 δρχ.!! Σας φαίνεται λογικό ένα οικόπεδο σε προνομιούχα περιοχή να πουλιέται από ένα συνεταιρισμό μόνο 3.500 δρχ., όταν σήμερα είναι οικόπεδο εκπίπτωσης πορίσματα (που είναι δασική έκταση καταπατημένη), με αριθμό συμβολαίου 6967/1989 και την ίδια στιγμή είναι μέλος του συνεταιρισμού.

Η Α.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΜΠΡΟΣΤΑ

σεων σε βάθος 30 μ. από οικοδομική γραμμή, είναι διάχυτη η εντύπωση ότι το σχέδιο... περιπατάει σε βάρος αναδασωμένων και προστατευτέων κατά το Σύνταγμα εκτάσεων δάσους, παρακαλούμε μέχρι να αποσαφηνιστεί η όλη κατάσταση να απέχετε από την έκδοση αδειών στην περιοχή».

Με την τοποθέτησή του αυτή ο Σ. Τζουμάκας έστελνε το μήνυμα πρώτα απ' όλα στον Κ. Λαλιώτη, που στο όνομα των λεγόμενων Ανοικτών Οικοδομικών Τετραγώνων (ΑΟΤ) επέτρεπε την έκδοση Οικοδομικών Αδειών κατά διάφορες χρονικές περιόδους από το ΠΓΚ και τη νομιμοποίηση έτσι των καταπατήσεων και οικοπεδοποίησεων δασικών εκτάσεων από τον συνεταιρισμό της Νέας Αιολίδας. Εγραψε ακόμα ο Τζουμάκας: «Η Επιθεώρηση Δασών Αττικής προς την οποία κοινοποείται το παρόν παρακαλείται να διενεργήσει άμεσα έλεγχο σε συνεργασία με το οικείο Δασαρχείο Πεντέλης, προς διοπίστωση αν πράγματι οικοπεδοποιούνται εκτάσεις δάσους που έχει αγοράσει ο συνεταιρισμός βάσει της χορηγηθείσης άδειας κατάτμησης ή οικοπεδοποίησης και οικοπεδοποιούνται και συνεχόμενα καμένα δάση που εικονικά εμφανίζονται επίσης ως ιδιοκτησία του συνεταιρισμού».

Εκείνη την περίοδο, Επιθεωρητής, δηλαδή προϊστάμενος της ΕΔΑ, ήταν ο Ι. Σωτηρίου. Κατέίχε το συγκεκριμένο πόστο μέχρι τον Απρίλη του 2004 που ανέλαβε σύμβουλος του Ε. Μπασιάκου, για να συντάξει, όπως προαναφέραμε, και την εφαρμοστική εγκύκλιο του δασοκτόνου νόμου 3208/2003. Τι ενέργειες έκανε ο Ι. Σωτηρίου όταν παρέλαβε την απόφαση του Σ. Τζουμάκα; Εστείλε στις 6 Μάρτη του 1997 μια εγκύκλιο διαταργή, με αριθμό πρωτοκόλλου 53, στο Δασαρχείο Πεντέλης, στην οποία ανέμεσα στ' άλλα έγραψε: «Συνέχεια της 89368/8037/13/12/1996 διαταργής του υπουργείου Γεωργίας...

Η ΠΕΔΑΝ προς την οποία κοινοποείται η προύσα παρακαλείται να αναθέσει σε κτηματογραφικό συνεργείο την, μετά του Δασαρχείου Πεντέλης, έρευνα και αναφορά ταύτισης ή μη των εκτάσεων για τις οποίες ισχύουν η υπ' αρ. 173085/183598/22/11/1954 άδεια κατάτμησης του υπουργείου Γεωργίας και το από 23/5/62 Β. Διάταγμα ρυμοτόμησης της περιοχής».

Ενώ ο τότε υπουργός Γεωργίας Σ. Τζουμάκας υποχρεώνει την ΕΔΑ να προχωρήσει άμεσα στον έλεγχο αυτό, συνεργαζόμενη με το Δασαρχείο Πεντέλης, ο Ι. Σωτηρίου πετάει το μπαλάκι στην ΠΕΔΑΝ. Αυτή η κίνηση δημιουργεί πολλά ερωτηματικά για τη σκοπιμότητά της. Το κυριότερο είναι ότι από την ημέρα που βγήκε η απόφαση του Σ. Τζουμάκα πέρασαν ακριβώς οχτώ χρόνια και δεν έγινε η καταγραφή των εκτάσεων που έχει στην κατοχή του ο οικοδομικός συνεταιρισμός. Το ίδιο χρονικό διάστημα προϊστάμενος της ΕΔΑ, δηλαδή της αρμόδιας υπηρεσίας για την καταγραφή, έιναι πάντα ο Ι. Σωτηρίου. Γιατί δεν έκανε την καταγραφή; Δεν του έφερασαν οχτώ χρόνια; Ή μήπως φοβήθηκε τίποτα; Το καλοκαίρι του 2004 η ΕΔΑ συγκρότησε επιτροπή για να προγραμματοποιήσει την καταγραφή. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η επιτροπή αυτή έιναι αδρανοποιημένη, λόγω φόρτου εργασίας των μελών της!

Ο Ι. Σωτηρίου όχι μόνο δεν έκανε την καταγραφή των εκτάσεων του συνεταιρισμού, ως όφειλε, αλλά έκανε κάτι χειρότερο, εκμεταλλεύομενος το γεγονός ότι γνώριζε από πρώτο χέρι τις χοντρές παρανομίες του οικοδομικού συνεταιρισμού. Εισήγαγε στην εφαρμοστική εγκύκλιο του δασοκτόνου νόμου την παραγραφο ιστ' (την παραθέσαμε στην αρχή) με στόχο να νομιμοποιήσει όλες τις παρανομες άδειες που έβγαλε το ΠΓΚ (και όχι μόνο). Το ερώτημα είναι πότες είναι αυτές οι άδειες του ΠΓΚ, για τις οποίες δεν πρόλαβαν να γίνουν προσβολές στο ΣΤΕ, όπως γινόταν όλα αυτά τα χρόνια από ιδιώτες και όχι από κρατικές υπηρεσίες; Στις 8 Γενάρη η συνέχεια.

Γεράσιμος Λιόντος

Αλληλεγγύη στον Πολύκαρπο Γεωργιάδη

Από τη Συνέλευση Θεσσαλονίκης για την Αλληλεγγύη στους Πολιτικούς Κρατούμενους πήραμε την παρακάτω ανακοίνωση την οποία ευχαρίστως δημοσιεύουμε:

Αμεση απελευθέρωση στον αναρχικό Πόλυ Γεωργιάδη εδώ και τώρα

Η ιστορία ξεκινάει στις 16-4-2004 όταν ο Γεωργιάδης, ευρισκόμενος στη γειτονιά του, δέχεται επίθεση από άνδρες της Ασφάλειας Πολιτεύματος (οι οποίοι δεν του φανερώνουν αρχικά την ιδιότητά τους). Τελικά προγραμματοποιείται σύλληψη με την κατάλληλη «περιποίηση» και οδηγείται στην Ασφάλεια. Για 30 ώρες κρατείται στους ορόφους της Βαλαωρίτου, χωρίς ύπνο και με ειδικό κλιμάκιο της Αντιτρομοκρατικής να διενεργεί τις ανακρίσεις, χωρίς να μπορεί να ειδοποιήσει ούτε δικηγόρο.

Κατηγορείται ότι προσπάθησε να τοποθετήσει κάτω από αυτοκίνητο εταιρίας security εμπρηστικό μηχανισμό. Αρνείται τις κατηγορίες, να συνεργαστεί με τις

αρχές, να «αναγνωρίσει» κατά παραγγελία των διωκτών του άλλους αναρχικούς και να καταγγείλει τις πράξεις που του καταλογίζονται για να ελαφρύνει τη θέση του. Ταυτόχρονα, γίνονται προσαγωγές και εισβολές σε σπίτια αναρχικών, συγγενών και φίλων, παίρνονται αποτυπώματα και φακελώνονται άνθρωποι, δεσμεύονται κινητά τηλέφωνα, ενώ καταγράφεται σε βίντεο το εσωτερικό των σπιτών τους, κατάσχονται υπολογιστές, έντυπα, προκηρύξεις κτλ. Ολα αυτά με σκοπό την ευρύτερη τρομοκράτηση.

Το κλίμα επιφορτίζεται από φρήμες που διαδίδουν τα ΜΜΕ για συλλήψεις αναρχικών κατονομάζοντας άτομα και παρουσιάζοντας τον Γεωργιάδη ως τον εγχώριο Μππιν Λάντεν. Επίσης, και τις δύο φορές που έγινε η μεταφορά του στα δικαστήρια, αλληλέγγυοι συγκεντρωμένοι δέχτηκαν προκλητικές πιέσεις ασφαλτών και εξακριβώσεις. Στις 20 Απρίλη παρουσιάζεται στις ανακριτικές αρχές, οι οποίες τον έκριναν προφυλακιστέο και τον οδήγησαν στις φυλακές Κορυδαλλού με μια δικογραφία η οποία είναι ανοιχτή και χωρίς να έχει οριστεί δικαίωμα. Ολες οι αιτήσεις αποτηγορίες, να συνεργαστεί με τις

τέσ τις μέρες περιμένουμε την απάντηση στην τελευταία.

Θεωρούμε ότι η σκευωρία σε βάρος του Πόλυ Γεωργιάδη δεν είναι τυχαία χωροχρονικά. Σε μια περίοδο παγκόσμιας τρομούστερίας, με ανανεωμένους τρομονόμους, με συνεργασία μυστικών υπηρεσιών και τη σύσταση ειδικής αντιτρομοκρατικής ομάδας ενάντια στο αναρχεπαστατικό φαινόμενο, πώς να ξαφνιαστεί κανείς όταν οκουέι ότι οι Αμερικάνοι έδειξαν ενδιαφέρον για την υπόθεση; Η επίθεση του κράτους έχει ξεκινήσει πιο πριν σε όλους τους τομείς με την «Ξάρθρωση» της Ε.Ο. 17Ν και του ΕΛΑ., με τις απορρίψεις πολιτικού ασύλου σε αγωνιστές από το εξωτερικό, με την καταστροφή των λαϊκών κεκτημένων, με τη δημιουργία εργασιακού μεσαίων, την πολύμορφη καταστολή κοινωνικών αγώνων και γενικότερα της ζωής μας.

Συνέλευση για την Αλληλεγγύη στους Πολιτικούς Κρατούμενους

Ενημερωτικά: Στις 20 Δεκέμβρη σύντροφοι από Θεσσαλονίκη θα πραγματοποιήσουν συγκέντρωση στην Καμάρα στις 19:00. Προτείνουν Πανελλαδικές δράσεις αλληλεγγύης.

■ Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αβάντα στη Λισαβόνα

Με ευμενή τρόπο αξιολόγησε τη σκοπιμότητά της. Το κυριότερο είναι ότι από την ημέρα που βγήκε η απόφαση του Σ. Τζουμάκα πέρασαν ακριβώς οχτώ χρόνια και δεν έγινε η καταγραφή των εκτάσεων που έχει στην κατοχή του ο οικοδομικός συνεταιρισμός. Το ίδιο χρονικό διάστημα προϊστάμενος της ΕΔΑ, δηλαδή της αρμόδιας υπηρεσίας για την καταγραφή, έιναι πάντα ο Ι. Σωτηρίου. Γιατί δεν έκανε την καταγραφή; Δεν του έφερασαν οχτώ χρόνια; Ή μήπως φοβήθηκε τίποτα; Το καλοκαίρι του 2004 η ΕΔΑ συγκρότησε επιτροπή για να προγραμματοποιήσει την καταγραφή. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η επιτροπή αυτή έιναι αδρανοποιημένη, λόγω φόρτου εργασίας των μελών της!

Τί λόγο είχε άραγε η κυβέρνηση να στελεί για αξιολόγηση στην ΟΚΕ μία έκθεση. Ούτε νομοσχέδιο είναι ούτε κάτι που να συνδέεται άμεσα με δράσεις της ελληνικής κυβέρνησης. Η απάντηση είναι νομίζουμε προφανής. Η στρατηγική της Λισαβόνας αποτελεί ένα ειδος «μεγάλης ιδέας» για τον ευρωπαϊκό καπιταλισμό. Στη Λισαβόνα οι ηγέτες της ΕΕ διακήρυξαν ότι τη δεκαετία 2000-2010 πρέπει «να γίνει η ΕΕ η ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή».

Απ' όλη αυτή τη φλυαρία εκείνη που πρέπει να κρατηθεί είναι

οι λέξεις «ανταγωνιστικότερη» και «δυναμικότερη». Οποιος έχει μελετήσει τα ντοκουμέντα της Λισαβόνας γνωρίζει πολύ καλά ότι ως στόχος μπαίνει η γενίκευση της με

ΤΡΙΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΒΕΡΟΛΙΝΟ 15-18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004

Kάλεσμα σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους να συμμετέχουν σε συμβολική απεργία πείνας από 19 ως 22 Δεκέμβρη κάνει η οργανωτική επιτροπή (Διεθνής Πλατφόρμα Ενάντια στην Απομόνωση) του τρίτου Διεθνούς Συμποσίου ενάντια στην Απομόνωση.

Οι ημερομηνίες αυτές έχουν συμβολική σημασία, γιατί αντιστοιχούν στις 19-22 Δεκέμβρη του 2000, όταν σε απάντηση των μαζικών κινητοποιήσεων κρατουμένων στην Τουρκία ενάντια στην καθιέρωση «λευκών κελιών» και νέου καθεστώτος απομόνωσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, η αστυνομία και ο στρατός εισβολούν στις φυλακές και στη διάρκεια αυτών των ημερών κατέσφαξαν τους εξεγερμένους, αφήνοντας πίσω τους 28 νεκρούς από σφαίρες και ξυλοδαρμούς, 9 κρατούμενες πυρπολημένες και 2000 περίπου τραυματισμένους, βασανισμένους ή βιασμένους. Από τότε και μέχρι σήμερα στον συνεχίζομενο αγώνα των φυλακισμένων στην Τουρκία έχουν χάσει την ζωή τους από απεργίες πείνας 117 άνθρωποι, ενώ πάνω από 600 έχουν υποστεί μόνιμες βλάβες στην υγεία τους από τις απεργίες, τις υποχρεωτικές σιτίσεις και

την υποχρεωτική φαρμακευτική περιθωλψη.

Το συμπόσιο αυτό, θεωρώντας ότι οι πολιτικοί κρατούμενοι και οι κρατούμενοι γενικά αποτελούν την πλέον ευ-

παθή ομάδα στην καταπίεση, την απομόνωση και τα βασανιστήρια και θεωρώντας ότι αποτελούν και την αιχμή του δόρατος στην ολοένα αυξανόμενη καταστολή ομάδων και

ιδεολογικών αντιπάλων του καθεστώτος, θέτει το ζήτημα της δημιουργίας ενός διεθνούς δικτύου επικοινωνίας μεταξύ πολιτικών κρατουμένων από όλες τις χώρες και των αντίστοιχων ομάδων αλληλεγγύης. Θεωρεί χρέος όλων των ευαισθητοποιημένων ομάδων και πολιτών τη συμπαράσταση προς τους κρατουμένους και την κινητοποίηση ενάντια στην απομόνωση, την καταπίεση και το βασανισμό που τείνουν πλέον να γίνουν κοινά χαρακτηριστικά σε όλο τον κόσμο, υπό το πρόσχημα του πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία.

Το πρώτο συμπόσιο πραγματοποιήθηκε στην Ολλανδία με τη συμμετοχή νομικών, πρώην φυλακισμένων, συγγενών και οργανώσεων από όλο τον κόσμο (ΗΠΑ, Γαλλία, Βελγίο, Τουρκία, Γερμανία, Χώρα των Βάσκων και Ιρλανδία). Το δεύτερο συμπόσιο πραγματοποιήθηκε στη Φλωρεντία με την συμμετοχή πάνω από 100 απεσταλμένων από διάφορες χώρες, καθώς και οργανώσεων από την Κούβα, για το Γουαντανάμο ολλά και για το Αμπού Γκράμπι και την παρουσία αρκετών σημαντικών πρώην φυλακισμένων όπως ο Labanino Salazar, ο Mumia Abu Jamal και άλλοι.

Συμβολική απεργία πείνας και στον Κορυδαλλό

Χαιρετίζουμε το τρίτο παγκόσμιο συμπόσιο ενάντια στην απομόνωση, που γίνεται φέτος στο Βερολίνο.

Η απομόνωση είναι κοινό χαρακτηριστικό των συνθηκών κράτησης των κρατουμένων σε όλο τον κόσμο.

Συμμετέχουμε στον παγκόσμιο αγώνα ενάντια στον αποκλεισμό και την απομόνωση των καταποιεμένων και των θυμάτων της εκμετάλλευσης, των εργαζόμενών των μητροπόλεων αλλά και ολόκληρων χωρών.

Ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα σας προχωρούμε σε συμβολική απεργία πείνας από τις 19 έως τις 22 Δεκέμβρη συμπαραστέκομενοι στο παγκόσμιο κίνημα ενάντια στην απομόνωση.

12 Δεκεμβρίου 2004

Οι πολιτικοί κρατούμενοι

της 6ης πτέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού

Με αφορμή το Διεθνές Συμπόσιο κατά της Απομόνωσης, που διεξάγεται μεταξύ 15 και 18 Δεκέμβρη στο Βερολίνο, οι πολιτικοί κρατούμενοι στο παρόρτημα της 6ης πτέρυγας των γυναικείων φυλακών Σερίφης Θωμάς, Καρατσώλης Κώστας και Γεωργιάδης Διονύσης συμμετέχουμε στη συμβολική απεργία πείνας από τις 19-22 Δεκέμβρη, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες απομόνωσης στις οποίες βρισκόμαστε και εκφράζουμε τη συμπαράστασή μας σε όσους βρίσκονται στην ίδια μοίρα με μας στις φυλακές όλου του κόσμου.

16.12.2004

Ποιος καμαρώνει για την αστυνομοκρατία;

Mε καμάρι παρουσίασε το υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής τα νέα στοιχεία για την αστυνομική δράση στους δρόμους της Αθήνας. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, το Νοέμβρη συγκροτήθηκαν 204 μικτά κλιμάκια μπάτσων, δημοτόμπατσων και υπαλλήλων της Διεύθυνσης Καθαριότητας του Δήμου Αθήνας, με σκοπό την αντιμετώπιση του παραεμπόριου (όπως αντιλαμβάνεστε, υπάλληλοι καθαριότητας βαφτίστηκαν σε μπάτσους και χρησιμοποιήθηκαν σε αστυνομικά καθήκοντα). Αυτοί σάρωσαν τους δρόμους και σε 32 περιπτώσεις δέσμευσαν διάφορα πωλούμενα είδη (προφανώς βρήκαν τους μεγαλοαπατεώνες στο πρόσωπο κάποιων μικροπαλτών, εγχώριων και αλλοδαπών, που κυνηγούν το μεροκάμπτο από τα χαράματα μέχρι το βράδυ).

Αυτά τα μέτρα ξεκίνησαν με πρόσχημα την καλύτερη εικόνα της πόλης ενόψει Ολυμπιάδας, αλλά συνεχίζονται και θα συνεχιστούν, διότι «έτυχαν μεγάλης αποδοχής από τους κατοίκους και τους επαγγελματίες της Αθήνας». Υπάρ-

χει κόσμος που δηλώνει ευχαριστημένος από την αστυνομοκρατία; Κόσμος που να θέλει να εξευτελίζονται κάθε μέρα τα παιδιά του από νταρβαντισμένους μπάτσους που βρίσκουν ευκαιρία να βγάλουν όλα τους τα κόμπλεξ; Υπάρχει κόσμος που δεν βλέπει ότι το χαμηλό ποσοστό συλλήψεων σε σχέση με τους ελέγχους και τις προσαγωγές αποτελεί τον αδιάφευστο μάρτυρα για το ότι στόχος της αστυνομοκρατίας δεν είναι η αντιμετώπιση της παραβατικότητας, αλλά η κατατρομοκράτηση του λαού;

Δυστυχώς υπάρχει. Δεν ξέρουμε σε ποιο ποσοστό, ούτε και μας πολυενδιαφέρει. Εκείνο που έχει σημασία είναι να υπάρξει μέτωπο αντίστασης σ' αυτό το καθεστώς, που θυμίζει μέρες χρονίας. Μέτωπο αντίστασης με το όπιο προσωπικό κόστος.

■ Γιατίς 20 Σεπτέμβρη 2005

Αναβλήθηκε η δίκη του Λ. Σιδερή

Λόγω παρέλευσης του ωραρίου αναβλήθηκε για τις 20 Σεπτεμβρίου του 2005 η δίκη του συντρόφου Λευτέρη Σιδερή, που ήταν να γίνει την περασμένη Τρίτη.

Οπως είναι γνωστό, ο Λ. Σιδερής είναι ο πρώτος συλληφθείς διαδηλωτής στον οποίο έγινε προσπάθεια από την Ασφάλεια να εφαρμοστεί ο τρομονόμος. Συνελήφθη στις 27.10.2002 έξω από το Εφετείο, τη μέρα που αποφασίστηκε η προφυλάκιση του Γιάννη Σερίφη και παραπέμφθηκε από την Ασφάλεια και με την κατηγορία της «σύστασης και συμμορίας» (τρομονόμος). Ομως η Εισαγγελία, σκεφτόμενη πιο ψύχραιμα, αφαίρεσε αυτή την

κατηγορία και ο Λ. Σιδερής θα δικαστεί για αντίσταση, εξύβριση και σωματικές βλάβες (σε βάρος αστυνομικού διευθυντή).

Από το πρωί της Τρίτης ο χώρος της πρώην Σχολής Ευελπίδων θύμιζε αστυνομικό στρατόπεδο. Μπάτσοι στο διάδρομο και την αίθουσα του δικαστηρίου, ασφαλίτες και αντιτρομοκρατικάριοι διάσπαρτοι στο χώρο, ΜΑΤάδες να προσπαθούν να σκοτώσουν την ώρα τους γύρω από τις κλούβες. Τζάμπα περίμεναν και αυτοί και οι συμπαραστάτες του Λευτέρη. Θα τα ξαναπούμε γι' αυτή την υπόθεση το Σεπτέμβρη. Σημειωτέον ότι είναι η τρίτη αναβολή.

Εφ' ω ετάχθησαν

Την ετήσια γενική τους συνέλευση πραγματοποιήσαν οι εισαγγελέας αντιστοιχούν μόνο κομψές εκφράσεις και όχι εκφράσεις της εργαζόμενης πλέμπτας.

Αυτό, λοιπόν, είναι το πρόβλημα. Η καθυστέρηση στην προώδηση των δικών. Κάποιοι εισαγγελέας που κάνουν εφέσεις στις ιδιες τους προτάσεις και κάποιοι άλλοι λένε τη μια μέρα και άλλα την άλλη, κάποιοι που συμπεριφέρονται χειρότερα και από μπάτσους, κάτι τρομονόμοι και κάποια έκτακτα τρομοδικεία, που θυμίζουν έκτακτα στρατοδικεία, ουδόλως ενοχλούν τους συνδικαλιστές εισαγγελέας. Πάνω από όλα η συντεχνία και οι καλές σχέσεις της με το κράτος ή... έκαστος εφ' ω ετάχθη.

■ Συνέδριο ΣΥΝ

Μοίρασαν την εξουσία

Το διαβάσαμε κι αυτό. Αριστερή στροφή, λέει, θα πραγματοποιήσει ο ΣΥΝ, μετά την εκλογή Αλαβάνου στη θέση του προέδρου. Η αλήθεια είναι πως δεν μελετήσαμε όλα τα ντοκουμέντα. Πού να βρούμε τόσο κουράγιο. Μελετήσαμε, όμως, τις ομιλίες των βασικών στελεχών. Γιατί εκεί βρίσκεται η ουσία και όχι σε κάποια ντοκουμέντα τα οποία αφανιάζουν σε κάποια συρτάρια. Εκεί, λοιπόν, δεν είδαμε καμιά αλλαγή τακτικής σε σχέση με αυτή που ακολουθούνταν μέχρι τώρα.

Ο Αλαβάνος αρνήθηκε το διάλογο που πρότεινε το ΠΑΣΟΚ. Μήπως ο Κωνσταντόπ

Ικανοποιητική η παρουσία των φοιτητών στο συλλαλητήριο της προηγούμενης βδομάδας για μια πρώτη αρχή, πολύ πίσω όμως από τις ανάγκες των καιρών και σε σχέση με τον αριθμό των φοιτητικών συλλόγων που δήλωσαν συμμετοχή και τον πτωνελλαδικό χαρακτήρα της κινητοποίησης.

Αυτό είναι ένα μικρό πρώτο σχόλιο για το πτωνελλαδευτικό συλλαλητήριο της Αθήνας, που ναι μεν είχε παλμό απ' την πλευρά της νεολαίας, πλην όμως δεν απέφυγε τα καθιερωμένα. Ο Περισσός με το ΠΑΜΕ, αφού πρώτα μάντρωσε και περιχαράκωσε τους δίκους του και όσους συλλόγους ελέγχει, έκανε ξεχωριστή πορεία, μην τυχόν και συμπέσει με τους «μη ελεγχόμενους» και τους «αναρχικούς». Οι άλλοι πορεύτηκαν προς το υπουργείο Παιδείας, όπου τους περίμεναν οι γνωστές κλούβες των ΜΑΤάδων, που τους έφραζαν το δρόμο. Διάθεση για κάτι περισσότερο δεν υπήρχε, παρότι ο κόμρος ήταν ορκετός και οι συνεχείς εκκλήσεις για «κλυνισμένος» και «ετοιμασίες ελεγχόμενης σύγκρουσης» έπεφταν στο κενό.

Οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες αντιπροσωπεύτηκαν στην κυριολεξία από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία (και όχι όλη) των διοικήσεών τους και από ελάχιστους εκπαιδευτικούς -κυρίως της πρωτοβάθμιας- που κινούνται στο χώρο των συσπειρώσεων-παρεμβάσεων. Τελείως διεκπεραιωτικά και «για τα μάτια» ήταν η συμμετοχή τους, αφού οι γραφειοκράτες δε δύλεψαν καθόλου για την επιτυχία της κινητοποίησης. Δεν υπήρξε ούτε καν η στοιχειώδης ενημέρωση στα σχολεία, ενώ είναι αλήθεια ότι όπου μαθεύτηκε το συλλαλητήριο, προσέκρουσε πάνω στον τοίχο της αδιαφορίας και του έντονου ατομικισμού που έχει υψωθεί στο χώρο των εκπαιδευτικών.

Λες και τα προβλήματα δεν τους πνίγουν, λες και δεν διαισθάνονται αυτό που γίνεται γύρω τους και αυτό που έρχεται. Καθηλωμένοι μισθοί, γελοίες αυξήσεις, εξευτελιστικές συντάξεις, περικοπή ακόμη και αυτών των πενιχρών αποδοχών σε όσους φοιτούν στη μετεκπαίδευση ή είναι σε εκπαιδευτικές άδειες, αδιοριστία, ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων, αυταρχισμός, επαναφορά του επιθεωρητισμού, κλπ.

Αλλά και στο χώρο της φοιτητικής νεολαίας, παρότι υπάρχει κάποια σχετική κινητικότητα, τα πράγματα δεν είναι πολύ καλύτερα. Τα νέα παιδιά, που μπαίνουν με πολλά όνειρα στα Πανεπιστήμια, φάνεται να μην έχουν συνειδητοποίησει τις βαθύτατες αλλαγές που θα ανατρέψουν πλήρως την εικόνα των αναπτωτών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Εγκλωβισμένα στα καθημερινά προβλήματα, που αντιμετωπίζουν στις πόλεις που σπουδάζουν -και που βέ-

Πολύ πίσω απ' τις ανάγκες των καιρών

βαία δεν είναι λίγα, ούτε αφελητέα (ακριβή στέγη, σίτιση, κακογραμμένα συγγράμματα, προβλήματα στη λειτουργία των ιδρυμάτων, περιεχόμενο σπουδών που δεν τους καλύπτει και ικανοποιεί απόλυτα κ.λπ.) - έχουν στην πλειοψηφία τους άγνοια για τις αντιδραστικές εξελίξεις που έχουν ήδη δρομολογηθεί, με πρώτα βιολί τις ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ και συνοδοιπόρους όλες τις υπόλοιπες.

Προχθές ακόμη ο Καραμανλής απ' τη βουλή προδιέγραψε την καθιέρωση του τριετού προπτυχιακού κύκλου σπουδών, την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων, δηλαδή την κατηγοριοποίησή τους και τη χρηματοδότηση βάσει συμπεφυνημένων, και συμφώνησε με τον Παπανδρέου στην προώθηση των ιδιωτικών πανεπιστημίων, παρακάμπτοντας το σύνταγμα. Προχθές ακόμη και ο δυο τους διακήρυξαν επανειλημμένα τη σταθερή απόφασή τους για την επιβολή της εξωτερικής αξιολόγησης θα χρησιμοποιηθεί σαν όχημα η βουλή, για να δοθεί το άλλοι της «ανεξάρτητης» και «αδεκαιωτηρικής» αρχής, που θα ορίζει τα μελή του Οργάνου της αξιολόγησης. Κερασάκι θα είναι η συμμετοχή των φοιτητών στην αξιολόγηση των καθηγητών τους (εδώ ισχύει το: η συμμετοχή είναι συνενοχή). Η συνταγή θα δέσει με την πολυδιαφημίζομενη «αυτονομία» των Πανεπιστημίων, που θα λειτουργεί μέσα σ' ένα γενικευμένο ιδία του «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Το αποτέλεσμα θα είναι ο διασχωρισμός των ιδρυμάτων σε «κέντρα αριστείας» για την ελίτ και σε πανεπιστήμια για τους παρίες, που θα παράγουν «επιστήμονες» με μηρομηνία λήξης.

Οι επόμενες δύο αλλογές, που απορρέουν από τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Ελλάδα έναντι της ΕΕ (Διακήρυξη της Μπολόνιας), είναι η καθιέρωση δυο κύκλων σπουδών, εκ των οποίων ο πρώτος, ο προπτυχιακός, θα έχει ελάχιστη διάρκεια 3 ετών και ο δεύτερος, ο μεταπτυχιακός, θα οδηγεί σε master 2 (χρόνια) ή διδακτορικός που οδηγεί σε master 2 (χρόνια, διδακτορικό 3 χρόνια).

Συνεπώς, παρόλο που δηλώνεται ότι όλα αυτά είναι υπόθεση του μελλοντος και μάλιστα υπό εξέταση, εμείς διαπιστώνουμε ότι είναι εξελίξεις που ήδη τρέχουν.

Μέρες αγάπης

Ως είθισται τις άγιες μέρες των Χριστουγέννων προσπαθούμε να ξεκλέψουμε λίγο χρόνο για να ασχοληθούμε με αυτούς που αγαπάμε. Η στήλη συνήθως πηγαίνει κόντρα στο ρεύμα, όμως στην προκειμένη περίπτωση θα υποκύψουμε στη δύναμη της συνήθειας.

Οπως ήδη καταλάβατε, στο σημερινό σημείωμα θα μιλήσουμε για αυτά που συμβαίνουν στη μεγάλη αγάπη της στήλης, στην ερυθρόλευκη οικογένεια, σε ποδόσφαιρο και μπάσκετ. Μετά την ήττα από τη Λίβερπουλ, οι απαντοχού γαύροι κυκλοφορούν με ένα μόνιμο χαμόγελο (αυτό το κουσούρι αποκομίζει όποιος περάσει ένα φιλοεγκεφαλικό). Δεν θα ήθελα σε καμιά περίπτωση να νιώσω τα συναισθήματα και τις έντονες συγκινήσεις που έζησαν οι οπαδοί του Ολυμπιακού κατά τη διάρκεια του αγώνα, οι οποίοι μέσα σε 10 λεπτά βρέθηκαν από τον παράδεισο στην κόλαση.

Η φετινή πορεία του Ολυμπιακού στο Champions League ήταν κάτι παραπάνω από ικανοποιητική και ήταν ελάχιστοι οι οπαδοί του που πίστευαν σε μια τέτοια πορεία την επαύριο της κλήρωσης. Βέβαια, το τελικό αποτέλεσμα και κυρίως ο τρόπος με τον οποίο φτάσαμε σ' αυτό ήταν ιδιαίτερα οδυνηρά και πολλοί φίλοι μου Ολυμπιακοί (δεν θέλω γέλια, έχω και γαύρους φίλους) έλεγαν ότι θα ήταν προτιμότερο να είχε η ομάδα τους την εικόνα των περασμένων χρόνων για να μη ζήσουν τον εφιόλητη του τελευταίου δεκάλεπτου στο Ανφίλντ.

Αν αναλύσουμε τους αγώνες του Ολυμπιακού θα δούμε ότι το μεγάλο όπλο της φετινής ομάδας είναι η άμυνά της. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια ο Ολυμπιακός παρουσίασε σωστή αμυντική λειτουργία. Η παρουσία του Σούρερ έδεσε την άμυνα (δίπλα του ακόμη και ο Ανατολάκης παιζει μπάλα), βοήθησε σημαντικά την ανάπτυξη της ομάδας και πιστεύω ότι η μεταγραφή του ήταν πιο πολύτιμη από αυτή του Ριβάλντο, αφού ως γνωστόν η ερυθρόλευκη επιθεση λειτουργούσε πάντα καλά, χωρίς όμως να καταφέρνει να χαρίζει επιτυχίες στους οπαδούς της ομάδας. Μέχρι και τον αγώνα με τη Λίβερπουλ ο Ολυμπιακός είχε δεχτεί μόλις 2 γκολ σε 5 αγώνες και είχε καταφέρει να συγκεντρώσει 10 βαθμούς, γεγονός που αποδεικνύει με το πιο κατηγορηματικό τρόπο το σωστό αμυντικό προσανατο-

λισμό της ομάδας. Άλλα και στο παιχνίδι του

Ανφίλντ κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει τους αμυντικούς παίχτες του Ολυμπιακού, οι οποίοι από το πρώτο μέχρι το τελευταίο λεπτό προσπαθούσαν να συμμαζέψουν τα ασυμμάζευτα.

Οσοι είδαν το παιχνίδι θα πρέπει να συμφωνήσουν ότι η μεσοεπιθετική γραφμή των ερυθρόλευκων δεν μπήκε ποτέ στο γήπεδο (εξαίρεση ο Ριβάλντο). Το αποτέλεσμα του πρώτου ημήρου ήταν μαγική εικόνα, αφενός γιατί οι παίχτες της Λίβερπουλ κατάφερναν να χάνουν πέντε – έξι κλασικές ευκαιρίες και αφετέρου γιατί το γκολ με το οποίο προηγήθηκε ο Ολυμπιακός προήλθε από μια μαγική ενέργεια του Ριβάλντο που χόρεψε μόνος του ολόκληρη την αντίπαλη άμυνα. Η εικόνα του αγώνα δεν άλλαξε στο δεύτερο ημήρου και αν παρακολουθήσουμε προσεχτικά τον αγώνα θα δούμε ότι ο πανικός που επικρατούσε στην ομάδα ήταν αποτέλεσμα της κατάρρευσης της μεσαίας γραφμής, στην οποία Γεωργιάδης, Τζόρτζεβιτς και Ζιοβάνη ήταν εκτός τόπου και χρόνου, ο Ριβάλντο κουράστηκε (άλλωστε, όσο και αν κάποιοι διακρινούν, ο Βραζιλιάνος δεν μπορεί να παίξει σε φουλ ρυθμούς για περισσότερο από ένα ημήρου) και ο Στολτίδης δεν μπορούσε μόνος του να κρατήσει ολόκληρη τη Λίβερπουλ. Η αδυναμία του Μπάγεβιτς να ανταποκριθεί σωστά στις απαιτήσεις του αγώνα και να «απαντήσει» στις άλλαγές του προπονητή της Λίβερπουλ με την έναρξη του δευτέρου ημήρου, ήταν εμφανής και η ανατροπή της κατάστασης έδειχνε να έρχεται με μαθηματική ακρίβεια, άσχετα αν χρειάστηκε όλοι εμείς, που από παιδιά υποστηρίζαμε τη Λίβερπουλ, να περιμένουμε μέχρι το τελευταίο πεντάλεπτο για να πάνηγυρίσουμε την πρόκριση.

Από τον συγκεκριμένο αγώνα αν κάτι πρέπει να κρατήσουμε είναι η αδυναμία του Μπάγεβιτς να κοουτσάρει σωστά ένα κρίσιμο παιχνίδι και η δυσκολία του Τζόρτζεβιτς να συνυπάρξει στην ομάδα με τους δύο Βραζιλιάνους. Το αγωνιστικό στυλ του Ολυμπιακού έχει αλλάξει σε σχέση με αυτό τον προηγουμένων χρόνων. Ο Ριβάλντο κρατάει πολύ την μπάλα στα πόδια του, μαζεύει πάνω του τους αντίπαλους αμυντικούς και είτε κερδίζει φάσουλ είτε βγάζει

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μαγικές μπαλίες στους συμπαίκτες του. Αντίθετα, ο Τζόρτζεβιτς έχει μάθει να παίζει με τον κενό χώρο. Πετάει την μπάλα μπροστά, εκμεταλλεύεται την ταχύτητά του και δημιουργεί ρήγματα στην αντίπαλη άμυνα. Η συνύπαρξη των δύο παιχτών στην ενδεκάδα απαιτεί λεπτές ισορροπίες, τις οποίες όμως δεν έχουν καταφέρει να βρουν στον Ολυμπιακό, με αποτέλεσμα ο Τζόρτζεβιτς από πολυτιμότερος παίχτης της ομάδας τα προηγούμενα χρόνια να είναι ο αρνητικός πρωταγωνιστής.

Οσον αφορά την περίπτωση των ευθυνών του Μπάγεβιτς και την παραμονή του στην ομάδα τα πράγματα είναι πολύ απλά. Ο Σέρβος είναι ένας υπερτιμένος προπονητής που ξεχωρίζει στην Ελλάδα γιατί το επίπεδο των ελλήνων προπονητών είναι κάτω από το μηδέν, ο οποίος δεν μπορεί να διοχειριστεί δύσκολες καταστάσεις και να ξεφύγει από τις εμμονές και τον έντονο εγωκεντρικό τρόπο με τον οποίο στήνει την ομάδα του. Για να πάρει κάποιος θέση στο ερώτημα «μένει ή φεύγει ο Μπάγεβιτς»

θα πρέπει να ξέρει τον αντικαταστάτη του. Αν στη θέση του τοποθετηθεί προπονητής της αξίας του Αλέφαντον, του Μαντζουράκη ή του Μπιγκόν, τότε Μπάγεβιτς και πάλι Μπάγεβιτς (για να μπορούμε και εμείς να τον κράζουμε και να γεμίζουμε τη στήλη μας). Αν όμως ο Κόκκαλης αποφασίσει να βάλει το χέρι στη τσέπη και το κυριότερο να μη θελει να έχει λόγο στην κατάρτιση της ενδεκάδας, τότε ο Μπάγεβιτς πρέπει να πάει στο τομείο ανεργίας.

Συνεχίζουμε με το ερυθρόλευκο μπάσκετ. Μετά τη νίκη της ομάδας στο ντέρμπι των ουραγών κόντρα στην MENT, ο Κόκκαλης αποφάσισε να ασχοληθεί με την ομάδα και να τη βοηθήσει να βγει από την κρίση.

Η πρώτη απόφασή του ήταν να στείλει εκτός ομάδας τον Μίλαν Τόμιτς. Μετά από 14 χρόνια, ο παίχτης που ήταν η σημαία του ερυθρολευκού μπάσκετ χρεώνεται την ευθύνη για την άθλια εικόνα που παρουσιάζει η ομάδα. Για την ορθότητα της απόφασής του ο Κόκκαλης δεν μπορεί να πείσει κανέναν. Ας μην ξεχνάμε ότι προς το τέλος της περσινής χρονιάς ο

Κοσ Πάπιας

ΥΓ: Το σημερινό σημείωμα είναι το τελευταίο της φετινής χρονιάς. Η επόμενη επικοινωνία μας θα είναι του χρόνου. Η στήλη εύχεται στους πολυπληθείς αναγνώστες της υγεία και μακροζέρευση, όπως λένε και οι Αγιοι Πατέρες στο Ορος, και καλά κέρδη σε όσους αναζητήσουν την εορταστική περίοδο να συναντήσουν με τη θεά τύχη.

■ ΜΕΧΜΠΟΥΜΠ ΚΑΝ

Γη ποτισμένη με ιδρώτα

Επανέκδοση με ολοκαίνουργιες έγχρωμες κόπιες της πασχιστικής ινδικής υπερπαραγωγής του 1957, μεγάλη επιτυχία της διάσημης σταρ του Μπάλιγουντ, Ναργκίς, που προβλήθηκε και στη χώρα μας τη δεκαετία του '60. Τρίωρο μελόδραμα «ξανθοπουλικό» τύπου, αλλά χιλιες φορές

καλύτερο, που το όποιο ενδιαφέρον του εστιάζεται στην παρουσίαση ηθών και εθήμων στηριγμένων στην ινδική μυθολογία, ενώ στο φόντο προβάλλει η νεοσύστατη ανεξάρτητη Ινδία, στα πρόθυρα της εκβιομηχάνισης και των κοινωνικών αλλαγών.

■ ΜΠΙΜΠΑΝ ΚΙΝΤΡΟΝ

Bridget Jones η επόμενη σελίδα

Συνέχεια του «Ημερολογίου της Bridget Jones» που προβλήθηκε το 2001. Η δεύτερη αυτή ταινία, όπως και η πρώτη, πραγματεύεται την ανασφάλεια, τους ψυχαναγκασμούς, τα διλήμματα και τις ελπίδες μιας σύγχρονης γυναίκας που «καταδιώκεται» από τους κανόνες που θέτει ένας ανταγωνιστικός κόσμος: ομορφιά, στολούέτα, επαγγελματική και ερωτική επιτυχία. Το μόνο που δεν αγχώνει τους ήρωες τέτοιων ταινιών είναι το κυνήγι του μεροκάματου! Η Ρενέ Ζελβέγκερ, ο Χιου Γκραντ και ένα αξιόλογο σάουντρακ είναι τα αποτέλεσμα της συμπαθητικής σαχλαμάρας.

ΥΓ: «Το παιδί που ήθελε να γίνει αρκούδα» είναι μια ακόμα παιδική ταινία που βγαίνει αυτές τις μέρες. Επίσης θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ «Μασσαλία μακρινή κόρη» σε σκηνοθεσία του Ελληνογάλλου σκηνοθέτη Μάρκος Γκάστον και θέμα την ιστορία δύο Γάλλων με ελληνική καταγωγή που ζουν στη Μασσαλία, μια πόλη που ιδρύθηκε πριν 2600 χρόνια από τους Φωκαείς και έκτοτε δέχτηκε πολλές φορές ελληνικούς αποίκους ή μετανάστες, τον 19ο αιώνα μέχρι και τις αρχές του 20ου.

Ελένη Σταματί

Το σκατό παξιμάδι

Δυο σφαίρες... δυο σελίδες... δυο σφαίρες... δυο σελίδες...
Οχι άλλη αγωνιστική γυμναστική! Αγκύλωση έχουμε πάθει!

◆ Ο Χάρου Κλυν μιλαγε για την ξεφτίλα. Διαβάστε παρακάτω (Η ΑΥΓΗ, 27-11-2004) (και ...φτύστε): «Ο σύλλογος για τα δικαιώματα των πεζών «ΠΕΖΗ» κλήθηκε να συμμετάσχει σε σύσκεψη στο υπουργείο Μεταφορών... με θέμα την μείωση, και αυτό είναι θετικό». Μόνο που ο συγγραφέας του άρθρου (Γερ. Σκλαβούνος, πολεοδόμος, μέλος του Δ.Σ. της «ΠΕΖΗ») επαναλαμβάνει εδώ την «γραμμή Κωνσταντόπουλου» (την... προεδρική) και δεν μας λέει γιατί είναι θετική η συνομιλία απλώς (με ή χωρίς μεζέ): Κωνσταντόπουλος - ΟΝΝΕΔ, Σκλαβούνος - Υπουργείο. Μας πληροφορεί παραθέτοντας (προγματικά) γεγονότα και στατιστική. Και ρίχνει την πρώτη παποριά: «Το όριο ταχύτητας μέσα στις πόλεις πρέπει να μειωθεί κάτω των 35 χλμ/ώρα». Ωπά, ρε μεγάλε, έχεις δει κανένα αυτοκίνητο μέσα στο κέντρο ή τα προάστεια να κινείται πάνω από 40 χιλιόμετρα την ώρα; Που ζεις; Στα Ιμαλαΐα; Μιλάει περαιτέρω για τα «δικαιώματα των πεζών» (προφανώς θεωρεί τους ανθρώπους «κοι-

Στρώμα για το κορμάκι σου και πάπλωμα χνουδάτο θα βάλω τα χεράκια μου για να μην πέσεις κάτω

νωνία χαζών») λες και η λέξη πεζός είναι κάτι που δημιουργεί ιδιαίτερη καπηλογρία ανθρώπων. Και ερχόμαστε στο... κονκορδάτο: «Ζητήσαμε το πρόστιμο για παραβίαση αυτών των χώρων να αυξήθει σημαντικά και να υπάρχει βέβαια και ο σχετικός συνεπής και συνεχής έλεγχος». Δηλαδή, γιαμήστε τους χωρίς σάλιο. «Αυτές οι παραβάσεις να παίρνουν 7 βαθμούς ποινής στο λεγόμενο point system». Ποιός είσαι, μεγάλε, ο Νοτοπλέων; Ακατάβλητος ο αυτοκράτορας συνεχίζει: «Πάνω απόλα όμως χρειάζεται πολιτισμός και αλληλεγγύη που επιτυγχάνονται με την παιδεία, την αγωγή και την ευαισθητοποίηση». Να, και το «ηθικόν διδαγμα»... Ο εν λόγω κύριος «έπαιξε» αρκετά στο χώρο της «ριζοσπαστικής αριστεράς» (χλέπτα σε αυτούς που τον κονάκεψαν) και τώρα πάει να μας τη βγει ο «εγώ ξέρω και προτείνω». Φευ! δεν

έλειψαν -ούτε θα λείψουν- τοιαύτοι φιλοδοξούντες να γλείψουν εκεί που (ψευδώς!) έφτυναν...

◆ Τί ακριβώς έκανε το ΠΑΜΕ στις 9 Δεκεμβρίου 2004;

◆ Τι κρίμα που διολύθηκαν οι ΠΡΗΞ - ΚΛΑΨ (Κοπυράϊτ Γιάννη).

◆ Ακριβές, και οι «ΝΥΦΕΣ» του Βούλγαρη (50 ευρώνια το λεύκωμα) και οι «ππουτάνες» του Μάρκες (15 ευρώ το τεμάχιο). Πουτάνες νύφες (που θα λέγαν οι πεθερές...)

◆ Από το ΠΡΙΝ (12/12/2004): «700 φύλλα ΠΡΙΝ!... Τα γλίσχρα οικονομικά μέσα της ριζο-σαποτικής Αριστεράς» (ε, βάζει και κάτι κρατικές διαφριμίσεις, εδώ που τα λέμε...), «η ελάχιστη πολιτική και κυρίως η εκλογική επιρροή της» (έλα μου ντε, «κυρίως η εκλογική επιρροή», ιδού η λυθρία λίθος της ύπαρξης της ριζο-απαυτής Αριστεράς - οι ψήφοι και τίποτ' άλλο).

◆ Τί προτείνει, λοιπόν, η ACTION AID για να «βοηθήσουμε τα κακόμοιρα τα παι-

δάκια που πεινάνε»;

◆ Να δίνει ο εργαζόμενος 3 ευρώ το μήνα από το εισόδημα, που όμως θα τα επιχορηγεί ο εργοδότης. Αθώες όλες αυτές οι «φιλανθρωπικές οργανώσεις»... Και χωρίς ιδεολογία...

◆ Ήταν ο Αραφάτ μέλος της 17N; (αναρωτιέται μπάσταρδος μπάτσος μπούκα μπάφους).

◆ ΚΥΡ, γυμνή, τα χάλασα!

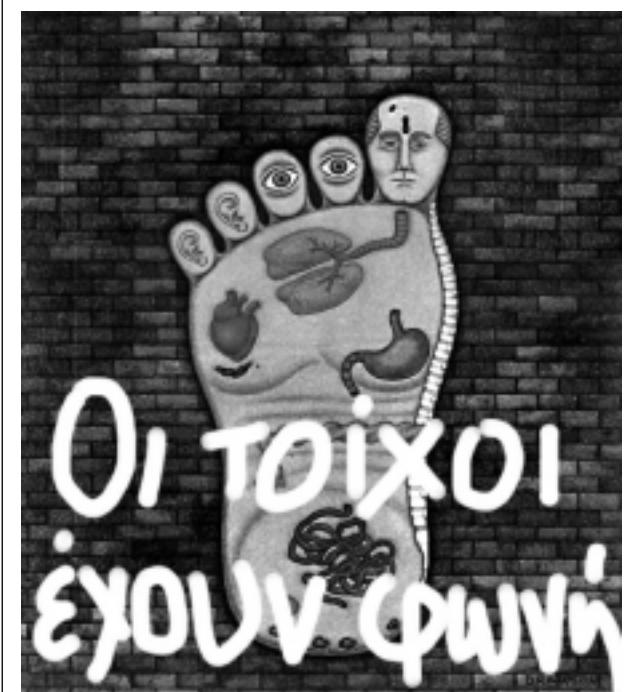
◆ η ζημέεζηντρομερέζτον παρτιδών

◆ Τί να γίνεται, άραγε, με κείνα τα 70 συλληφθέντα άτομα στο αντιπολεμικό του 2003;

◆ Δεν αντέχω, δεν αντέχω /δυο πρεδρούς πια να έχω.

◆ «Οι αγώνες επιστρέφουν» τίτλος της ΕΠΟΧΗΣ (12/12/2004). «... φουντώνει η αντιδραση, όσο πλησιάζουμε στην ημέρα που θα ψηφιστεί ο προϋπολογισμός. Αποκορύφωμα η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ στις 15 του μήνα» (από το διο φύλλο της ιδιαίς εφημερίδας). Εκτός από καλή παπάρα (της εβδομάδας) δείχνει και τα όρια (τα εθελουσίως συμφωνηθέντα...).

Βασιλης

◆ Λιτότητα-Ανεργία. Φτάνει πια. Σταματήστε την ακριβεία (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Σταματήστε την ακριβεία. Κάτι σαν έκκληση, σαν ευχή, σαν οδηγία προς ναυτιλομένους. Συνθηματολογία και λογική ΣΕΚ. Να πως ένα εργατικό κόμμα μπορεί και επηρεάζει τους συνδικαλιστές εργάτες. Ρωτάτε αν είναι εργάτης ο Πολυζωγόπουλος; Γιατί είναι εργατικό κόμμα το ΣΕΚ;

◆ Ελληνες Βορειοηπειρώτες, διεκδικούμε και απαιτούμε: Αμεση εθνική αποκατάσταση - απόδοση ελληνικής υπηκοότητας. Τέρμα πια στην προκατάληψη και την αδιαφορία της ελληνικής πολιτείας. Είναι καιρός να αποφασίσουμε εμείς για μας (Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα)

Ενα κάποιο δίκιο πρέπει να έχουν. Αναρωτιόμαστε, όμως, πού είναι εκείνες οι βροντώδεις εξαγγελίες για τα «αδέρφια μας της Βορείου Ηπείρου», των βουλευτάδων, των παπαδών, των πατριωτών. Γιατί όλοι έκοψαν ρόδα μυρωμένα και σφυρίζουν αδιάφορα; Γιατί το φτηνό μεροκάματο και το όγριο ξεζούμισμα είναι ο υπέρτατος νόμος της πατριδας. Κάτι τέτοιο πρέπει να τρέχει. Άλλα, ρε αδέρφια, η εθνική αποκατάσταση και να υπάρξει δεν πρόκειται να φέρει παρά το ελάχιστο. Για να αποφασίσουμε προγματικά εμείς για μας, εσείς για σας, οι εκμεταλευόμενοι για τους εαυτούς μας, πρέπει να παλέψουμε για την ταξική αποκατάσταση. Άλλως δεν μας σώζει τίποτα.

◆ Προγματική αντιπολίτευση οι εργατικοί αγώνες. Συλλαλητήριο ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (ΔΕΑ)

Το «συλλαλητήριο» δεν πραγματοποιήθηκε. Οι γραφειοκράτες θεώρησαν ότι θα εμπόδιζε το θεάρεστο έργο της ελληνικής αστυνομίας. Πάνω από όλα η εθνική ενότητα και η εθνική ομοψυχία. Μια επιπλέον απόδειξη για το τί ούτι αγώνες κάνουν οι κολοβολεμένοι χαρτογιακάδες. Εθνική ομοψυχία επέδειξαν, λοιπόν, αυτοί που οργανώνουν τους εργατικούς αγώνες και άφησαν τις ουρές τους με τον μαϊντανό στο χέρι.

◆ 10/12 Απεργούμε και διαδηλώνουμε σχολές, σχολεία, δήμοι, νοσοκομεία. Ολοι μαζί ενάντια στη λιτότητα του Καραμανλή. 15/12 συλλαλητήριο ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Εργατική Αλληλεγγύη)

Ολοι μαζί οι επαγγελματίες μαϊντανοί.

Ανωνυμία και κουτοπονηριά

Στο Indymedia ειδαμε δημοσιεύεμενη την παρακάτω επιστολή-οχόδιο:

«Προς τους υπεύθυνους του site - <http://www.eksegersi.gr/>

Στην σελίδα σας δημοσιεύεται το κάτωθι κείμενο που αφορά το διήμερο που συμμετείχατε σε διοργανώσατε: (σ.σ. ακολουθεί ρεπορτάζ της «Κ», που δημοσιεύτηκε και στο site, το οποίο αναφέρει πις συλλογικότητες που πήραν μέρος στο πανελλαδικό διήμερο των Κινήσεων Αλληλεγγύης, μεταξύ των οποίων αναφέρεται και «τμήμα της Συσπείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία»).

Δεν έρω κατά πόσο το γνωρίζετε αλλά η Συσπείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία είχε λάβει απόφαση να ΜΗΝ εκπροσωπηθεί στο διήμερο σας. Το να δημοσιεύεται λοιπόν ότι τημήμα της, εμφανίστηκε στο διήμερο σας το μόνο που μπορεί να καταλάβει κανείς είναι σύγχιση και σαφέστατα όχι την προγματικότητα. Το να παραβρεθεί ένας σύντροφος με δική του βούληση ή και για δικούς του λόγους που για τον καθένα μας μπορεί να καταλάβει τους προσωπικούς λόγους που συμμετείχε, δεν σημαίνει αυτόματα ότι η Συσπείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία (τεμαχισμένη ή όχι, για μένα η λο-

γκή αυτή προκαλεί γέλιο και μόνο) έχει πάρει τέτοια σχετική απόφαση που να δίνει το δικαίωμα να την εκπροσωπήσει ή ακόμα περισσότερο να μιλήσει στο νόμο της της.

Επίσης προσωπική μου γνώμη είναι ότι για το διήμερο σας κρίνεται σκόπιμο να γίνει συνολική κριτική με την δέουσα σοβαρότητα που αφορά το ζήτημα πολιτικού κρατουμένου και η αλληλεγγύη προς αυτούς.

Μέλος της Συσπείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία

Εισαγωγικά θέλουμε να παρατηρήσουμε ότι είναι τουλάχιστον παράδοξο μια επιστολή που απευθύνεται στο site της «Κ» να δημοσιεύεται στο Indymedia. Προφανώς, ο ανώνυμος επιστολογράφος δεν επεδίωκε την επικοινωνία με την «Κ» και το site της,

αλλά την πρόκληση μιας ακόμη σκανδαλώδους συζήτησης μεταξύ ανωνύμων.

Αν είχε κάποιος λόγο να διαμαρτυρηθεί, αυτή θα ήταν η Συσπείρωση και όχι ένας ανώνυμος που δηλώνει μελος της. Και αν η Συσπείρωση επέλεγε να διαμαρτυρηθεί, δεν θα έπρεπε να απευθύνεται στην «Κ», αλλά στα μέλη της που εμφανίστηκαν (και) με αυτή την ιδιότητα, του τμήματος της Συσπ

Την ώρα που η συζήτηση στο δείπνο των ηγετών των χωρών μελών της ΕΕ (εκεί που παίρνονται οι σημαντικότερες αποφάσεις) σχετικά με την πτορεία των ευρωτουρκικών σχέσεων, είχε ανάψει, η «Κν. έπαιρον το δρόμο για το τυπογραφείο. Ετσι, δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πώς ακριβώς έχει διαμορφωθεί η τελική απόφαση, εξέλιξη που σήμουρα γνωρίζετε εσείς δύναται να διαβάζετε αυτές τις γραμμές.

Το παζάρι στην ΕΕ έχει ανάψει εδώ και καιρό. Εκείνο που πρέπει να έχουμε καθαρό είναι ότι σ' αυτό το παζάρι το Κυπριακό δεν παίζει κανένα ή παίζει ελάχιστο ρόλο. Ως παρονυχίδια έχει τεθεί στο τραπέζι των μεγάλων της ΕΕ, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την άκαμπτη θέση της ολλανδικής προεδρίας έναντι των ελληνοκυπριακών αιτημάτων. Ο προεδρεύων ολλανδός πρωθυπουργός επισκέφτηκε τη Λευκωσία (όπως και όλες τις άλλες

λευταίο διάστημα στην Ελλάδα είναι εκπληκτικό. Η κυβέρνηση των Αθηνών ακολουθεί μια ριζικά διαφορετική τακτική απ' αυτή της Λευκωσίας, έχει επιλέξει το στρατόπεδο των πιο φιλικών προς την Τουρκία χωρών και οι πάντες (ακόμα και οι γνωστοί «τουρκοφάγοι») έχουν λουφάξει και δεν λένε κουβέντα. Πρόκειται για μια τακτική στην οποία έχει συναίνεσι ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, από την εποχή του ΠΑΣΟΚ ακόμα. Μια τακτική που έχει αλλάξει το παλιό δόγμα της «μη ενδοτικότητα» που καθόριζε τους χειρισμούς στις ελληνοτουρκικές σχέσεις με το δόγμα της στήριξης της «ευρωπαϊκής στρατηγικής της Τουρκίας». Από τις επίσημες πολιτικές δυνάμεις μόνο ο Περισσός εμφανίζεται αντίθετος σ' αυτή την τακτική, αλλά χωρίς να δείχνει κι αυτός κάποιον ιδιαίτερο φανατισμό. Οσο για τα ΜΜΕ, που άλλοτε ήταν έτοιμα να κατακεραυνώσουν ως «ενδο-

λη τάση πρωταγωνιστούν η Γαλλία και η Αυστρία και πρωθυπουργοί που θα δίνει ημερομηνία έναρξης διαπραγματεύσεων, χωρίς όμως δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα και με δυνητική την κατάληξη: μπορεί να είναι ένταξη, μπορεί και όχι. Μάλιστα, ο Σιράκ πρωθυπότης ενολλακτική λύση και την ειδική σχέση, την οποία όμως απορρίπτει κατηγορηματικά ο Ερντογάν. Η Ελλάδα, λοιπόν, και επί Σημίτη και επί Καραμανλή, έχει ταχθεί αναφανδόν με το πρώτο γκρουπ τραπάνω, χωρίς να θέτει ούτε το Κυπριακό ούτε τα ελληνοτουρκικά ωρά.

Να γιατί ο Παπαδόπουλος είναι εντελώς απομονωμένος και προσπαθεί να κερδίσει κάποιες λεξούλες στο κείμενο των συμπερασμάτων, για να μπορέσει να αποφύγει την πίεση από το εθνικιστικό ρεύμα στην Κύπρο. Αν δεν μπορέσουν να του δώσουν ούτε αυτές τις λεξούλες, τότε μπορεί να τον στρώξουν ακόμα

και τί μας ενδιαφέρουν όλα τούτα; Έχουν κανένα συμφέρον από την ένταξη οι λαοί της Τουρκίας; Θα φάνε κι αυτοί με χρυσά κουτάλια, όπως λέγανε ο ευρωλάγνοι προπαγανδιστές τον καιρό που ο Καραμανλής (ο πρεσβύτερος) έβαζε την Ελλάδα στην τότε ΕΟΚ;

Από την άποψη των λαών όλος αυτός ο καυγάς, το παζάρι ανάμεσα στα ιμπερια-

Ξενοφοβία

Το ακούμε πολύ συχνά αυτές τις μέρες. Μπορεί οι κυβερνήσεις -λένε- να θέλουν την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, μέσα από μια καθορισμένη διαδικασία, όμως οι λαοί της Ευρώπης τάσσονται αντίθετοι στην ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, όπως καταγράφεται σε διάφορες δημοσκοπίσεις που έχουν γίνει σε ευρωπαϊκές χώρες.

Πολλοί από τους εγχώριους αστέρες της «τουρκοφαγίας», απροκάλυπτοι και καλυμμένοι, διαφημίζουν αυτή τη διάσταση ως μέτρο ωριμότητας των λαών της Ευρώπης. Περισσότερο οι καλυμμένοι εθνικιστές που αρέσκονται να δίνουν και έναν αέρα αντιμπεριαλισμού στις αναλύσεις τους. Αυτοί, λοιπόν, καλύπτονται πίσω από τις δημοσκοπίσεις που βγάζουν αρνητική διάθεση στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, όπως αυτή που έχει από την άποψη που κυριαρχεί για την εσωτερική και εξωτερική πολιτική της Τουρκίας, για την έλλειψη δημοκρατίας, την κατοχή της μισής Κύπρου και τις προκλήσεις στο Αιγαίο.

Για να γίνουν πιστευτοί θα έπρεπε να μας παρουσιάσουν και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά αυτών των δημοσκοπίσεων. Να μας πουν δηλαδή ποια κίνητρα καταγράφουν οι δημοσκοπίσεις. Το αποφεύγουν, όμως, όπως ο διάβολος το λιβάνι. Γιατί είναι γνωστό, πως εκείνο που κυριαρχεί στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, ιδιαίτερα αυτές των αναπτυγμένων καπιταλιστικών κρατών, με πρώτη τη Γαλλία, είναι ένα ξενοφοβικό σύνδρομο, ενισχυμένο με ισχυρές δόσεις τρομολαγγείας.

Οι εργαζόμενοι της Ευρώπης -ναι, οι εργαζόμενοι, δεν πρέπει να το κρύβουμε- πιεσμένοι από την οικονομική κρίση, στριμωγμένοι από την ανεργία και τη φτώχεια, έχουν αναπτύξει εξόχως ξενοφοβικά και ρατσιστικά σύνδρομα. Η αντίθεσή τους στην ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ δεν περιέχει τίποτα το ευγενές. Καρφάκι δεν τους καίγεται για τα δημοκρατικά δικαιώματα στην Τουρκία ή για την κατοχή της Κύπρου. Άλλωστε, όταν στις τουρκικές φυλακές δολοφονούνταν πολιτικοί κρατούμενοι και άλλοι πέθαιναν από απεργία πείνας, για να μην τους κλείσουν στην απομόνωση των φυλακών τύπου F, στην Ευρώπη δεν κουνήθηκε φύλλο. Δεν περίσσεψε ευαισθησία.

Εκείνο που τους φοβίζει είναι μη τυχόν κατακλυστές η ευρωπαϊκή αγορά εργασίας από μερικά εκατομμύρια εργατικά χέρια και χτυπηθούν οι δικές τους θέσεις εργασίας. Το ίδιο ξενοφοβικό σύνδρομο, άλλωστε, επιδεικνύουν και απέναντι στους μετανάστες, νόμιμους και λαθραίους, που ήδη βρίσκονται στις ευρωπαϊκές χώρες. Τους θεωρούν υπεύθυνους της ανεργίας και των χαμηλών μεροκάματων. Τα χόυμε ζήσει και στη χώρα μας αυτά τα φαινόμενα και εξακολουθούμε να τα ζούμε. Οι έλληνες εθνικιστές που επικαλούνται αυτό το φαινόμενο διαστρέφοντάς το πλήρως δεν δείχνουν μόνο τη διάθεσή τους να συνεργαστούν ακόμα και με το διάβολο για να πετύχουν τους σκοπούς τους, αλλά αποκαλύπτουν και τη βαθιά ιδεολογική συγγένεια που υπάρχει ανάμεσα στον εθνικισμό, την ξενοφοβία και το ρατσισμό.

Είμαστε αντίθετοι στην ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, γιατί είμαστε αντίθετοι στην ίδια την ΕΕ, σ' αυτό το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό μόρφωμα. Δεν έχουμε, όμως, τίποτα με τους εργαζόμενους της Τουρκίας. Διεκδικούμε να πέσουν τα κάθε είδους σύνορα και να υπάρχει ελεύθερη διακίνηση των εργαζόμενων. Γιατί το μεροκάματο και η φτώχεια δεν έχουν εθνικά χρώματα. Είναι να τα ίδια παντού.

Περί όνου σκιάς

πρωτεύουσες), άκουσε τα αιτήματα από τον Τ. Παπαδόπουλο, αλλά ούτε το πιο μετριοπαθές απ' αυτά δεν τεριολήφθηκε σε κανένα από τα τρία προσχέδια θέσεων που είχε καταρτίσει η προεδρία μέχρι την έναρξη της συνόδου κορυφής.

Ποιο είναι το τελευταίο και πιο μετριοπαθές ελληνοκυπριακό αίτημα; Να υπάρξει μια αναφορά στο τελικό κείμενο των συμπερασμάτων στην ανάγκη ομαλοποίησης των τουρκο-κυπριακών σχέσεων. Ο Παπαδόπουλος παρουσίασε αυτό το αίτημα ως τελευταία υποχώρηση της ελληνοκυπριακής πλευράς, πίσω από την οποία δεν μπορεί να κάνει. Ομως, ποιος παίρνει στα σοβαρά αυτή την απειλή, όταν μεταξύ των 25 υπάρχουν πολύ μεγαλύτερες διαφορές ως προς την πτορεία των ευρωτουρκικών σχέσεων; Πού να βρει συμμάχους ο Παπαδόπουλος σ' αυτό το αίτημα (αν ως προς όλα τα άλλα το παζάρι έχει καταλήξει), όταν τον έχει εγκαταλείψει εκ των προτέρων ο πιο πιστός, ο παραδοσιακός σύμμαχος, η Ελλάδα;

Αυτό που συμβαίνει το τε-

και στο βέτο, όμως δεν νομίζουμε ότι τα πράγματα θα φτάσουν εκεί. Ούτε η Γαλλία έχει ανάγκη να κρυφτεί πίσω από το βέτο του Παπαδόπουλος για να μπλοκάρει την ενταξιακή προεδρία της Τουρκίας. Μπορεί κάλλιστα να το κάνει μόνη της. Απλά, μπορεί να χρησιμοποιήσει στο δικό της παζάρι και το ελληνοκυπριακό αίτημα, χωρίς να ενθαρρύνει σε τίποτα τον Παπαδόπουλο, που κανένας ευρωπαίος ηγέτης δεν τον γουστάρει, μετά την ιστορία μια ζωή στην πλάτη μας και τα περί εθνικών δικαιών έχουν καταντήσει γραφικά. Ο μόνος τρόπος είναι να μπει η Τουρκία στην ΕΕ, για να ελέγχεται από την ίδια τη λειτουργία της Ευρωπαίωσης.

Τί άλλο θα πάρει ο Παπαδόπουλος; Την τελωνειακή ένωση, που δεν αποτελεί καμιά παρασχώρηση της Τουρκίας, αλλά κάτι που απορρέει από το κοινοτικό δίκαιο. Είναι αυτονότο πως το πρωτόκολλο της Αγκυρας θα επεκταθεί και στις 10 νέες χώρες της ΕΕ. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ντε φάκτο και πολύ περισσότερο ντε γιούρε αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία. Η Αγκυρα δεν είναι διατεθειμένη να κάνει τέτοια κίνηση και ουδείς της το έχει ζητήσει. Ακόμα και οι ελληνοκύπριοι σούπερ-πατριώτες έχασαν

λιστικά κέντρα και η προσπάθεια οικοδόμησης συμμοχών με κάποια απ' αυτά γίνεται «περί όνου σκιάς». Κοινό, ενιαίο και αδιαίρετο εθνικό συμφέρον δεν υπάρχει. Οι εθνικιστικοί ανταγωνισμοί βολεύουν τις κεφαλαιοκρατίες ένθετες κακείθεν του Αιγαίου, αλλά απ' αυτούς τους ανταγωνισμούς οι λαοί ουδέποτε φερελήθηκαν. Οι λαοί πλήρωσαν με αίμα (ούτε την ει